

မုလမင်းကွန်း

ဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူသော

တောဝလေးဆယ်အဖွင့်

၇၇၇၇၇

မင်းကွန်းဆရာတော်

ရေးသားတော်မူသော

မင်းကွန်းဝိပဿနာ

သုဒ္ဓနိပေါင်းချုပ်

နှင့်

သထုံမြို့၊ မူလမင်းကွန်း ဇေတဝန်ဆရာတော် ရေးသားတော်မူသော

တောဝလေးဆယ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မင်းကွန်းဆရာတော် အရှင်ဝါယမ
ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်သည်။

၇၇၇၇၇

၀၀၇-မိုလ်ချပ်ဈေး၊

ပြည်သူ့အလင်းစာပုံနှိပ်တိုက်

၀၉၂၂-၅

ပေဋကောပဝေဿ အဋ္ဌကထာ၊ ဝိလိန္ဒမဉ္ဇာ အဋ္ဌကထာ
ဝေဿ ကျမ်းပေါင်းများစွာ ပြုစုတော်မူသော

ကျေးဇူးရှင်
သထုံမြို့၊ မူလမင်းကွန်း၊
ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး

တောလေးဆယ် အဖွင့်

ကျမ်းအိန်ဒါန်းကို ပြခြင်း ၃၄၁
အနိစ္စလက္ခဏာ ၁၁-ပါးကို ပြခြင်း ၃၄၃
ဒုက္ခလက္ခဏာ ၂၅-ပါးကို ပြခြင်း ၃၇၁
အနတ္တလက္ခဏာ ၅-ပါးကို ပြခြင်း ၄၃၁

နိဒါန်း

သာသနသောကေ သာသနပါလ ပညဝန္တ ဂန္ထိရာ၊ ဗဟုသုတ ပရိယတ္တိဝိသာရဒ လဇ္ဈိပေသလ သိက္ခာကာမ သီလဝန္တ သဒ္ဓမ္မမာမက သံသာရဘယသိရုက အစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ သထု၌ ဇေတဝန် ကျောင်းတိုက်၌ ယာပထလေးလီဖြင့် မှည့်ရှင်ပြုံး၊ သီတင်းသုံးနေတော် မူစဉ်၊ မူလ မင်းကွန်း ဇေတဝန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်၊ သဇ္ဇနဂိုဏ်း ဝင်၊ သူတော်စင်အများတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အဆင့်ဆင့် နိဗ္ဗာနကထာအဆုံး ပေါင်းရုံးဝေဖြာ အာရမ္မာဝိမိ ဝိဿဇ္ဇနာကျမ်းကြီး ကို အံ့ချီးတွယ်ရာ ကရုဏာရှေ့ထား၊ ရေးသား စီရင်ပြုစုတော် မူခဲ့ဘူးပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း။

၎င်း အာရမ္မာဝိမိဝိဿဇ္ဇနာကျမ်းကြီး၌ ဝိပဿနာလေးဆယ်အနက်၊ တပါးတပါးသော ဝိပဿနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိဗ္ဗာန်ထင်၍ မဂ်ဝင်ပုံ ၄၀၊ နိဗ္ဗာန်ထင်ပုံ ၄၀၊ ပဋိသန္ဓေဒါမဂ် ဝိပဿနာကထာ အခင်း၌ပါ ဝင်သော တောလေးဆယ်ကို၊ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုရေးသားပါမည့်အ ကြောင်းနှင့် ယောဂီတပည့်များ အပေါင်းက၊ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန် သျှောက်ထားကြသည်ဖြစ်၍၊ ဤတောလေးဆယ်အဖွင့်ကို ထောက်ချင့် လေးမူ သနားခြင်းရှေးရှုပြီး ကြည်ဖြူစွာ ရေးသားတော်မူပြန်ပါကြောင်း။

၎င်းတောလေးဆယ်အဖွင့်၌၊ အနိစ္စထင်ချက် ၁၀-ပါး၊ ဒုက္ခထင် ချက် ၂၅-ပါး၊ အနတ္တထင်ချက် ၅-ပါး၊ မဂ်ဝင်ပုံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်ပုံ အနု ပဿနာ အစုံလေးဆယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ဖြင့်၊ တန်ဆာဆင်ယင်လျက်၊ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ထင်လင်းသေချာ လူပြိန်းတို့ဉာဏ်မှပင် သန့်ရှင်း အောင် ချဲ့ထွင်ရေးသားသော ကျမ်းဖြစ်လေသောကြောင့်၊ ကလျာဏ သပ္ပာရိသဂိုဏ်းဝင် နိဗ္ဗာန်ကိုခင်မင်သည့် သူတော်စင်အပေါင်းတို့ နှစ် ထောင်းအားရ၊ ယောနိသော မနသိကာရဖြင့်၊ ကျနစွာကြည့်ရှုသေ့လာ နိုင်ကြစေကုန်သောင်း။

၎င်း တောလေးဆယ် အဖွင့်ကျမ်းသည်၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၅- နှစ်ခန့်က စက်တင်ပုံနှိပ်ခဲ့ရာ၊ စာအုပ်ရေ တထောင်ကျော်မျှသာ ရိုက်နှိပ် ဝေငှရပါသဖြင့်၊ ယခုအခါ ကျွင်းကျန်မရှိ အလိုရှိသူတို့၏ဆန္ဒ မပြည့်ဝ ဖြစ်ခဲ့ရာသည်။ သို့မပြည့်ဝလေသောကြောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့ မင်းကွန်းဆရာတော် ဘုရားသည်၊ အလိုရှိသော တပည့်အပေါင်းတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေ

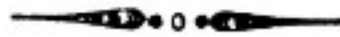
ခြင်း၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်၏ ပြန့်ပွားစေခြင်း၊ မူလ မင်းကွန်းဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဆင်ရာရောက်စေခြင်းဟူသော အကျိုးသုံးခု အာရုံပြု၍ ထပ်မံ၍ စက်တင်ပုံနှိပ်မည် ဆန္ဒတော်ရှိစဉ်၊ ဗျာမိဓမ္မ ဝိလာနဝဋ် ကိစ္စတွေ့ချွတ်၍ မလွတ်ဆန်ကွဏ၊ မရဏဓမ္မော အနုတိတော- ဟု ရှင်စောဘုရား ဟောကြားဒေသနာ၊ ခေမာအမတ နိဗ္ဗာနခတ် သူ မြတ်တို့ခိုလှုံ မွှောင့်သို့၊ အစုံခန္ဓာ ဇာတ်သိမ်းပါ၍၊ မြန်စွာစိုက်စိုက် ကြွခါ လိုက်သဖြင့်၊ မရိုက်ဖြစ်ဘဲ ကြွင်းကျန်ရစ်ပါသည်။

သို့ကြွင်းကျန်ရစ်ခဲ့ပါသော်လဲ၊ “ဆရာကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ မြန်ဖြူး စေငှာ၊ ဆင်တိုရာ၊ တပည့်တာဝန်သာ” ဟူသော ပရိဘာသာ နှင့်အညီ၊ ဆရာ၏ အလိုတော်ဆန္ဒ ပြည့်ဝထပ်ထပ် ကျေးဇူးဆပ်အနေ သာသနာ တော် ပြန့်ပွားစေဟူသော ယောနိသောနှလုံးထားဖြင့်၊ လက်ရှိ မင်းကွန်း ဆရာတော်ဘုရားက၊ ထပ်မံ၍ ပြင်ဆင်၊ ထုတ်ဝေပါပုဂံပါ၊ ရှင်းလင်းစွာ တည်းဖြတ်ပြီး၊ ချို့ယွင်းမှု ကင်းလတ်အောင် ဒုတိယအကြိမ် စက်တင်၍ ပုံနှိပ်အပ်ပါသတည်း။

မင်းကွန်း ပဋိပတ္တိသာသနာနဂ္ဂဟ အသင်းချုပ်ကြီး၊
မင်းကွန်းတောရကျောင်းတိုက်
မင်းကွန်းဝိဟာရလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

တောလေးဆယ် အဖွင့်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနိစ္စလက္ခဏာ ၁၀-ပါး

အနိစ္စတောအဖွင့်

အနိစ္စတော သဗ္ဗာသတိ။ ကထံ။

အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

အနိစ္စဘဝ-မမြဲဟု သုံးသပ်သော သဗ္ဗသနညဏ်၏အာရုံ ဖြစ်သော၊ မမြဲသော သဘော၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်။ ဤရုပ်၊ ဤဝေဒနာ၊ ဤ သညာ၊ ဤသင်္ခါရ၊ ဤဝိညာဏ်။ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၏မဖြစ်ခင် မထင် မြင်ရာမှ ပေါ်လာ၍ ဖြစ်သောခဏ သစ်သောကာလလည်း မမြဲ။ ဖြစ်သော ခဏ သစ်သောကာလမှ ပြောင်းရွှေ့၍ တည်သောခဏ ဟောင်းသော ကာလလည်း မမြဲ။ တည်သောခဏ ဟောင်းသောကာလမှ ပြောင်းရွှေ့၍ ပျက်သောခဏ ကုန်သောကာလလည်း မမြဲ။ ဤရုပ်၊ ဤဝေဒနာ၊ ဤသညာ၊ ဤသင်္ခါရ၊ ဤဝိညာဏ်။ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၏မဖြစ်ခင် မထင်မြင်ရာမှ ပေါ်လာ၍ ဖြစ်သောခဏ သစ်သောကာလ အစလည်း မမြဲ။ ဖြစ်သော ခဏ သစ်သောကာလ အစမှ ပြောင်းရွှေ့၍ တည်သောခဏ ဟောင်း သောကာလ အလယ်လည်း မမြဲ။ တည်သောခဏ ဟောင်းသောကာလ အလယ်မှ ပြောင်းရွှေ့၍ ပျက်သောခဏ ကုန်သောကာလ အဆုံးလည်း

မမြဲ။ ဤရုပ်၊ ဤဝေဒနာ၊ ဤသညာ၊ ဤသင်္ခါရ၊ ဤဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာ၏မဖြစ်ခင် မထင်မြင်ရာမှ ပေါ်လာ၍၊ ဖြစ်သောခဏ သစ်သောကာလ၊ အစ၊ ဥပ္ပါဒ သင်္ခတလက္ခဏာလည်း မမြဲ။ အနိစ္စလက္ခဏာ တပီး။ ။ဖြစ်သောခဏ သစ်သောကာလမှ ပြောင်းရွှေ့၍၊ တည်သောခဏ ဟောင်းသောကာလ၊ အလယ်၊ ဌိတိ သင်္ခတလက္ခဏာလည်း မမြဲ။ အနိစ္စလက္ခဏာ တပီး။ ။တည်သောခဏ ဟောင်းသောကာလ အလယ်မှ ပြောင်းရွှေ့၍၊ ပျက်သောခဏ ကုန်သောကာလ၊ အဆုံး၊ ဝယ သင်္ခတလက္ခဏာလည်း မမြဲ။ အနိစ္စလက္ခဏာ တပီး။

တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ။ ကတမာနိ တိဏိ။ ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ။ ဝယော ပညာယတိ။ ဌိတဿ အညထတ္တံ ပညာယတိ။ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တိဏိ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သင်္ခတဿ၊ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီသင်္ခတ၏။ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ ဥပါဒ်၊ ဌိ၊ တင် သင်္ခတလက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပီးတို့တည်း။ ကတမာနိ တိဏိ၊ အဘယ်သုံးပီးတို့နည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဌိတဿ၊ တည်ခြင်း၏။ အညထတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၊ ပျက်သည်မှ တပီးသော အခြင်းအရာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သင်္ခတဿ၊ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီသင်္ခတ၏။ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ ဥပါဒ်၊ ဌိ၊ တင် သင်္ခတလက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ တိဏိ၊ ဖြစ်၊ တည်၊ ခြေတ်ပျက်၊ ဤသုံးချက်တို့ပင်တည်း။

ဤသို့အားဖြင့် အသီးအခြား တပီးတပီးသောခန္ဓာ၏ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီ အနိစ္စလက္ခဏာ သုံးပီးပြားသော၊ ဥပါဒ်၊ ဌိ၊ တင်၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပီးလုံး အတူအမျှရှိကြသော၊ ဤရုပ်၊ ဤဝေဒနာ၊ ဤသညာ၊ ဤသင်္ခါရ၊ ဤဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို မြဲသောသဘောမရှိ၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၏ရှိခြင်းကြောင့်၊ အနိစ္စဘေ-မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ အနိစ္စဘေ-မမြဲဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အနိစ္စန္တိကတာယ အာဒိအန္တဝန္တတာယစ အနိစ္စတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အနိစ္စန္တိကတာယစ၊ ခြံသောသဘော၏ မရှိခြင်းကြောင့်၎င်း။ အာဒိအန္တဝန္တတာယစ၊ အစ၊ အဆုံး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု သုံးသပ်သော သမ္ပသနဉာဏ် အစ၊ အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု ရှုမြင်သော အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၏၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ခြံသော သဘော၏အရ-နိစ္စ။ နိစ္စ၏အရ-နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်၏အရ-အနိစ္စဘဲ မမြဲဟု သုံးသပ်သော သမ္ပသနဉာဏ် အစ၊ အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု ရှုမြင်သော၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံး ရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၏အာရုံဖြစ်သော၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်သုံးပါးသောကာလတို့၌၊ ယခုယခု အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ကံကိလေသာ ဘဝတဖန် ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်၊ တဒင်္ဂ တဒင်္ဂ ယခုမဖြစ်ဘဲ ခြံမိသော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ ဤအနုပ္ပါဒ နိရောဓ၏နောင်ခါ အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်သောခဏ မထင်၊ သစ်သော ကာလနှင့် မယှဉ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။

ဖြစ်သောခဏ မထင်၊ သစ်သောကာလနှင့် မယှဉ်က၊ အသစ်၊ အဟောင်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမရှိ၊ တည်သောခဏ မထင်၊ ဟောင်းသော ကာလနှင့် မယှဉ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။

တည်သောခဏ မထင်၊ ဟောင်းသော ကာလနှင့် မယှဉ်က၊ အဟောင်းအပျက် ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမရှိ၊ ပျက်သောခဏ မထင်၊ ကုန်သောကာလနှင့် မယှဉ်ခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။

ဤအနုပ္ပါဒနိရောဓ၏၊ နောင်ခါ အသစ်အသစ် ဖြစ်သောခဏ မထင်၊ သစ်သောကာလနှင့် မယှဉ်၍၊ အစ၏မရှိခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ။ ဖြစ်သောခဏ မထင်၊ သစ်သော ကာလနှင့် မယှဉ်က၊ အသစ်၊ အဟောင်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမရှိ၊ တည်သောခဏ မထင်၊ ဟောင်းသောကာလနှင့် မယှဉ်၍၊ အလယ်၏ မရှိခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ။ တည်သောခဏ မထင်၊ ဟောင်းသော ကာလနှင့် မယှဉ်က၊ အဟောင်းအပျက် ပြောင်း

ရွှေခြင်းမရှိ၊ ပျက်သောခဏ မထင်၊ ကုန်သောကာလနှင့် မယှဉ်၍၊ အဆုံး၏မရှိခြင်းသည်လည်း၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။

ဤအနုပ္ပါဒ် နိရောဓ၏၊ နောင်ခါ အသစ်အသစ် ဖြစ်သောခဏ မထင်ခြင်း၊ အသစ်တလက္ခဏာ တပါး။ တည်သောခဏ မထင်ခြင်း၊ အသစ်တလက္ခဏာ တပါး။ ပျက်သောခဏ မထင်ခြင်း၊ အသစ်တလက္ခဏာ တပါး။

တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ အသစ်တဿ အသစ်တလက္ခဏာနိ။ ကတမာနိ တိဏိ။ န ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ န ဝယော ပညာယတိ၊ န ဋ္ဌိတဿ အညထတ္ထံ ပညာယတိ။ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တိဏိ အသစ်တဿ အသစ်တလက္ခဏာနိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသစ်တဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အသစ်တလက္ခဏာနိ၊ နိဗ္ဗာန်၏လက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ တိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်ခြင်း၏။ အညထတ္ထံ၊ ဖြစ်သည်၊ ပျက်သည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသစ်တဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အသစ်တလက္ခဏာနိ၊ နိဗ္ဗာန်၏လက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိခေါ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း။

ဤသို့အားဖြင့်၊ အသီးအခြား အသစ်တလက္ခဏာ သုံးပါးပြားသော၊ ဥပါဗိလည်းမရှိ၊ ဋ္ဌိလည်းမရှိ၊ တင်လည်းမရှိ၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးလည်းမရှိသော၊ ကံကိလေသာ တဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊ သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့၏အာရုံဖြစ်သော၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊ သုံးပါးသောကာလတို့၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်၊ ထိခိုက်ခဏ၊ ထိခိုက်ခဏ၊ ဝိပဿနာညဏ်ဖြင့်၊ ယခုယခုအသစ်၊ မဖြစ်ဘဲခြွင်းသော တဒင်္ဂ တဒင်္ဂ၏၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်နောင်ခါ သမုစ္ဆေဒ-မဖြစ်ဘဲ ခြွင်းခြင်းသည်၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကမ္မေ အနိစ္စတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓောနိစ္စံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည် ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိထဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြင်ခြင်းသည်။ နိစ္စံ၊ မြဲသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ပလောကတော အဖွင့်

ပလောကတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ပလောကတော၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မျက်စိနာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ မျက်စိ အိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ မျက်စိသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ နားနာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နားအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နားသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ နှာနာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နှာအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နှာသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ လျှာနာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ လျှာအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ လျှာသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ကိုယ်နာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ ကိုယ်အိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ ကိုယ်သေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ စိတ်နာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ စိတ်အိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ စိတ်သေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ မြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်အသစ်၊ မြစ်ခြင်းငှါဆိုက်သော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ မျက်စိနာ

သဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ မျက်စိအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ မျက်စိ
 သေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံး
 သပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။နားနာသဖြင့် ပျက်စီး
 သည်၏အဖြစ်၊နားအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နားသေသဖြင့် ပျက်စီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။နှာ နာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊
 နှာအိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ နှာသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
 ဉာဏ်ကိုရ၏။ ။လျှာနာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊လျှာအိုသဖြင့် ပျက်စီး
 သည်၏အဖြစ်၊ လျှာသေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော
 သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ကိုယ်
 နာသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ ကိုယ်အိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊
 ကိုယ်သေသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု
 သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို ရ၏။ ။စိတ်နာသဖြင့်
 ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ စိတ်အိုသဖြင့် ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်၊ စိတ်သေသဖြင့်
 ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု သုံးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်
 တိုင်အောင်၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနု
 လောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ကေကံ ခန္ဓံ ဗျာဓိဇရာ မရဏေဟိ ပလုဇ္ဇနတာယ
 ပလောကတော သမ္မသတိ။

သော၊ တိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော
 ခန္ဓာကို။ ဗျာဓိ ဇရာ မရဏေဟိ၊ နာခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းတို့ဖြင့်။ ပလုဇ္ဇန
 တာယ၊ ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးသောသ
 ဘောဟု၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
 သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ မြစ်သောခဏ၊ တည်သော
 ခဏ၊ ပျက်သောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်။

သိဒ္ဓိက်ခဏ သိဒ္ဓိက်ခဏ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံမိသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ ပျက်စီးခြင်း ကင်းသော၊ ယခုယခု တဝင်၏၊ နောင်အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိဒ္ဓိက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံမိခြင်းသည်၊ ပျက်စီးခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကို ရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ပလောကတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ*
ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အပလောကိကံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးသော သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ အပလောကိကံ၊ ပျက်စီးသောအလေ့၊ ပျက်စီးသောသဘောကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

စလတော အဖွင့်

စလတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

စလတော၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စလတော၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ နာသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ အိုသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ သေသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ လာဘ်ပေါများ သဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု

သုံးသပ်၏။ ။လာဘိနည်းပါးသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။အခြွေအရံ ပေါများသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။အခြွေအရံ နည်းပါးသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ချီးမွမ်းသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ကဲ့ရဲ့သဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ချမ်းသာ သဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ဆင်းရဲသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မထူးသပ်မိက၊ နာသောခဏ၊ အိုသောခဏ၊ သေသောခဏ၊ လာဘ်ပေါများသောခဏ၊ လာဘ်နည်းပါးသောခဏ၊ အခြွေအရံ ပေါများသောခဏ၊ အခြွေအရံနည်းပါးသောခဏ၊ ချီးမွမ်းသောခဏ၊ ကဲ့ရဲ့သောခဏ၊ ချမ်းသာသောခဏ၊ ဆင်းရဲသောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရှပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ နာသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။အိုသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သေသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။လာဘ်ပေါများသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။လာဘ်နည်းပါးသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။အခြွေအရံပေါများသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။အခြွေအရံနည်းပါးသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ချီးမွမ်းသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ကဲ့ရဲ့သဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ချမ်းသာသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ဆင်းရဲ သဖြင့်လည်း တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်တိုင်အောင်၊ တုန်လှုပ်သော သဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဗျာဓိဇရာမရဏေဟိ စေဝ လာဘာဒိဟိစ လောကဓမ္မေဟိ ပစလိတတာယ စလတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဗျာဓိ ဇရာ မရဏေဟိ စေဝ၊ နာခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းတို့ဖြင့် ၎င်း။ လာဘာဒိဟိ၊ လာဘအစရှိကုန်သော။ လောက ဓမ္မေဟိစ၊ လောကဓမ်တရား ရှစ်ပါးတို့ဖြင့်၎င်း။ ပစလိတတာယ၊ တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စလတော၊ တုန်လှုပ်သောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ နာသောခဏ၊ အိုသောခဏ၊ သေသော ခဏ၊ လာဘ်ပေါများသော ခဏ၊ လာဘ်နည်းပါးသော ခဏ၊ အခြွေအရံ ပေါများသောခဏ၊ အခြွေအရံ နည်းပါးသောခဏ၊ ချီးမွမ်းသောခဏ၊ ကဲ့ရဲ့သောခဏ၊ ချမ်းသာသောခဏ၊ ဆင်းရဲသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ချုပ်သောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခုတဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံခြင်းသည်၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ စလတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အစလံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကမ္ဘာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ စလတော၊ တုန်လှုပ်သောသ
 တောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှည်လျားသော။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ
 ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပရိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
 နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ အစလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊
 မဂ်သို့။ ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ပတင်္ဂတောအဖွင့်

ပတင်္ဂတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ပတင်္ဂတော၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ ထုံး
 သပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပတင်္ဂတော၊ ပျက်စီးသောအလေ့
 သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ ထုံးသပ်သနည်း။

ရှပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော
 ခန္ဓာကို၊ မိမိပျက်ဆီးသော လုံ့လပယောဂအားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
 ရောက်သော၊ အလေ့သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော
 အလေ့သဘောဟု ထုံးသပ်၏။ ။ သူတပါးပျက်ဆီးသော လုံ့လပယောဂ
 အားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အလေ့သဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု ထုံးသပ်၏။ ။ သဘာဝ
 မွေ ပျက်စီးသော ကိစ္စအားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ အလေ့
 သဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု
 ထုံးသပ်၏။

မထုံးသပ်မိက၊ ပျက်ဆီးသောခဏ၊ ပျက်စီးသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရှပ်, ဝေဒနာ, သညာ,
 သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မိမိပျက်ဆီးသော လုံ့လ
 ပယောဂအားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့သော၊ အလေ့သဘော ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု၊ ထုံးသပ်သော
 ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပထနဉာဏ် ကိုရ၏။ ။ သူတပါးပျက်ဆီးသော လုံ့လ
 ပယောဂ အားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ အလေ့သဘော
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု၊ ထုံးသပ်

သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သဘာဝဓမ္မ ပျက်စီးသော ကိစ္စအားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ အလေ့သဘောရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဥပက္ကမေနစေတ သရသေနစ ပဘဂံ ပဂမန သီလတာယ ပဘဂံတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဥပက္ကမေနစေတ၊ မိမိလုံ့လ၊ သူတပါးလုံ့လ အားဖြင့်၎င်း။ သရသေနစ၊ သဘောကိစ္စ အားဖြင့်၎င်း။ ပဘဂံပဂမနသီလတာယ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော အလေ့သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဘဂံတော၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ပျက်စီးသော ခဏ၊ ပျက်စီးသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ထမြုပ်သောသဘော- အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ ပျက်စီးခြင်း အလေ့သဘော ကင်းသော၊ ယခုယခု တဒင်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မြုပ်ခြင်းသည်၊ ပျက်စီးခြင်း အလေ့သဘော ကင်းသော၊ နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ပဘဂံတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အပဘဂံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမာဘိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ပဘဂံတော၊ ပျက်စီးသော အလေ့သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော

ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းသည်။ အပဘဂုံ၊ ပျက်စီးခြင်း အထေ့သ
ဘောကင်းသော။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏာန္တော၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အရဝတောအဖွင့်

အရဝတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ၊

အရဝတော၊ မမြဲဟု၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
အရဝတော၊ မမြဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
ကို၊ သွားသောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံ
ခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံး
သပ်၏။ ။တူရုကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်
ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်သောခဏ၊ အခိုက်
အတန့် ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ကန်းသပိတ်၊ အဝတ်အရုံ၊ တစုံ
တခု ကိုင်ယူသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်
တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။စား
သောခဏ၊ သောက်သောခဏ၊ ခဲသောခဏ၊ လျက်သောခဏ၊ အခိုက်အ
တန့် ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်သော
ခဏ၊ အခိုက်အတန့် ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။သွားသောခဏ၊ ရပ်သော
ခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊ အိပ်သောခဏ၊ ခိုးသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်
လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ။ပြောဆိုသောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောခဏ၊ အခိုက်
အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ သွားသောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ တူရုကြည့်သော
ခဏ၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်သောခဏ၊ သင်္ကန်း

သပိတ်၊ အဝတ်အရုံ၊ တစုံတခု ကိုင်သောခဏ၊ စားသောခဏ၊ သောက်
 သောခဏ၊ ခဲသောခဏ၊ လျှက်သောခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်
 စွန့်သောခဏ၊ သွားသောခဏ၊ ရပ်သောခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊ အိပ်သော
 ခဏ၊ နိုးသောခဏ၊ ပြောဆိုသောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရှပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊
 သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို၊ သွားသောခဏ၊ ပြန်သော
 ခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော
 မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။
 တူရှုကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ အခိုက်
 အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။
 ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့
 တည်တံ့သော သဘော မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မမြဲဟု သုံးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ အဝတ်အရုံ၊ တစုံ
 တခု ကိုင်ယူသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်
 တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ စားသောခဏ၊ သောက်သောခဏ၊
 ခဲသောခဏ၊ လျှက်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့
 တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်
 စွန့်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော
 သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
 သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ သွားသောခဏ၊ ရပ်သောခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊
 အိပ်သောခဏ၊ နိုးသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့
 တည်တံ့သောသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ ပြောဆိုသောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ
 သောခဏ၊ အခိုက်အတန့် ကျဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသ
 ဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မမြဲဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
 သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်
 တိုင်အောင်၊ မမြဲဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ သဗ္ဗာဝတ္ထာနိပါတိတာယ ထိရသာဝဿစ အဘာဝတာယ အခုဝတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သဗ္ဗာဝတ္ထာနိပါတိတာယ၊ ခပ်သိမ်းဥဿု အလုံးစုံအခိုက်အတန့် ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထိရသာဝဿစ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောသဘော၏လည်း။ အဘာဝတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အခုဝတော၊ မမြဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ သွားသောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ တူရုကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်သောခဏ၊ သင်္ကန်းသပိတ်၊ အဝတ်အရုံ၊ တစုံတခုကိုင်ယူသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ သောက်သောခဏ၊ ခဲသောခဏ၊ လျှက်သောခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ သွားသောခဏ၊ ရပ်သောခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊ အိပ်သောခဏ၊ နိုးသောခဏ၊ ပြောဆိုသောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်သဲ ခြုံဝသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ ခြံသောသဘော၊ ယခုယခုတဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံဝခြင်းသည်၊ ခြံသောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အခုဝတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ဓုဝံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အခုဝတော၊ မရှိဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံဝခြင်းသည်။ ဓုဝံ၊ မြဲသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဝိပရိဏာမဓမ္မတော အဖွင့်

ဝိပရိဏာမဓမ္မတော အဗ္ဗသတိ၊ ကထံ၊

ဝိပရိဏာမဓမ္မတော၊ ဖေါက်ပြန်သော သဘောဟု။ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတော၊ ဖေါက်ပြန်သော သဘောဟု။ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သော သဘော။ တည်သော ခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖေါက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သော သဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖေါက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

သညာဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သော ကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ဖေါက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖေါက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သော
ခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော
သဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သော
ခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မီက၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ သညာ
ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်
ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊
သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်
သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့ရောက်
၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော
ကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်၍၊ သေ
သဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်
သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။
ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊
ဟောင်းသောကာလသို့ ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော။
တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်
သောကာလသို့ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊
တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလသို့ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်
ပြန်သောသဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊
ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော
သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်
သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊
သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့
ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘော။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်း
သော ကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်၍၊
သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်
သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။
ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှ နောက်၊ တည်သောခဏ၊
ဟောင်းသော ကာလသို့ရောက်၍၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော သဘော။

တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှ နောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်
သောကာလသို့ရောက်၍၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ အနုလောမ ညဏ်
တိုင်အောင်၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
အနုလောမညဏ်ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဇရာယစေတ မရဏေနစာတိ ဒွေဓာ
ပရိဏာမ ပကတိတာယ ဝိပရိဏာမဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါး
သောခန္ဓာကို။ ဇရာယစေတ၊ အိုခြင်းဖြင့်၎င်း။ မရဏေနစ၊ သေခြင်းဖြင့်
၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေဓာ ပရိဏာမ ပကတိတာယ၊ ၂-ပါးသော အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပရိ
ဏာမဓမ္မတော၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ရုပ်ဖြစ်သော ခဏ၊
ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သညာဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သော ခဏ၊
ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ
မထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံ
သောသဘော - အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု
တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်တထန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်
သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံ
ခြင်းသည်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဝိပရိဏာမဓမ္မတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ
ခန္တိံ ပဋိယတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဝိပရိဏာမဓမ္မံ
နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတော၊ ဖောက်
ပြန်သော သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ

ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိယဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါး
သော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမြဲခြင်းသည်။ အဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဖေါက်
ပြန်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊
မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ ထက်ဝင်၏။

အသာရကတောအဖွင့်

အသာရကတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

အသာရကတော၊ အနှစ်မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ အသာရကတော၊ အနှစ်မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်
သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
ကို။ ကျသောဓဏ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ မခိုင်တဲတဲ
အားနဲသဖြင့်လည်း၊ အကာကဲ့သို့ ကျိုးလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနှစ်
မရှိဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ကျသောဓဏ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌၊
ယခုယခုအသစ် မြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ကျသောဓဏ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ မခိုင်တဲတဲ အားနဲသဖြင့်လည်း၊ အကာကဲ့သို့ ကျိုးလွယ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနှစ်မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပ
ထနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္ပထနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်
တိုင်အောင်၊ အနှစ်မရှိဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်
ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္တံ ဒုဗ္ဗလတာယ ဖေဂ္ဂုရိယ သုထဉ္စနိယ
တာယ စ အသာရကတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္တံ၊ တပါးတပါးသော
ခန္ဓာကို။ ဒုဗ္ဗလတာယစ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဖေဂ္ဂုရိယ၊
အကာကဲ့သို့။ သုထဉ္စနိယတာယစ၊ ကျိုးလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
အသာရကတော၊ အနှစ်မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အမှာစကား။ ။ အဋ္ဌကထာ၌၊ “သုဘဉ္စနိယတာယ” ၌၊ သုခ-ပုဒ်ကို
‘ဉ္စ’မ ပန သုဘဘိဝေ”ဟူသော ဇူကပုဒ်ကိုရှု၍၊ ပမဒလေဒဟုသိ။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုပညာမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ကျသောခဏ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပညာဒန်ရောမ။ အနှစ်ရှိသော ယခုယခုတဒက်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ အနှစ်ရှိသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကွဋ္ဌေ အသာရကတော ပဿန္တော အနုပညာမိကံ
 ခန္တိံ ပဋိပသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော သာရံ နိဗ္ဗာနန္တိ
 ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကွဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အသာရကတော၊ အနှစ်မရှိဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုပညာမိကံ ခန္တိံ၊ အနုပညာမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိပသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ သာရံ၊ အနှစ်ရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဝိဘဝတော အဖွင့်

ဝိဘဝတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ဝိဘဝတော၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဘဝတော၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

တဝသည်၊ ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝအားဖြင့် ၂-ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ သင်္ခါရ - ဟေတု ပဉ္စကသည်၊ ကမ္မဘဝမည်၏။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သင်္ခာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ-ဖလပဉ္စကသည်၊ ဥပပတ္တိဘဝမည်၏။ ။ ဟေတုပဉ္စကသည်လည်း၊ အတိတ်ဟေတုပဉ္စက၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟေတုပဉ္စကအားဖြင့် ၂-ပါး အပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါး

တို့တွင်၊ အတိတ် ဟေတုပဉ္စကသည်၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖလပဉ္စကနှင့် စပ်၏။ ပစ္စုပ္ပန် ဟေတုပဉ္စကသည်၊ အနာဂတ် ဖလပဉ္စကနှင့်စပ်၏။ ။ရှင်၊ဝေဒနာ၊သညာ၊သင်္ခါရ၊ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။-

စက္ခု ဝိညာဏ်၊ မြင်သောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

သောတဝိညာဏ်၊ ကြားသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဃာနဝိညာဏ်၊ နံသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက - အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဇိဋ္ဌာဝိညာဏ်၊ စားသော ကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ကာယဝိညာဏ်၊ ထိသော ကာလ၊ ဖြစ်သော ခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မနောဝိညာဏ်၊ သိသော ကာလ၊ ဖြစ်သော ခဏ၊ ဖလပဉ္စက - အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ စက္ခုဝိညာဏ် မြင်သောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ သောတဝိညာဏ် ကြားသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဃာနဝိညာဏ်-

နံသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဇိဌာရိညာဏ် စားသောကာလ ဖြစ်သော
 ခဏ၊ ကာယဝိညာဏ် ထိသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ မနောဝိညာဏ်
 သိသောကာလ ဖြစ်သောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်း
 ငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော
 ခန္ဓာကို။ စက္ခုဝိညာဏ် မြင်သောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-
 အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ ပျက်သော
 ခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ကင်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ထူးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သောတဝိညာဏ် ကြားသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-
 အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ ပျက်သော
 ခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ကင်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ထူးသပ်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

စာနဝိညာဏ် နံသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုး
 ထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ ပျက်သောခဏ၊
 ဖလပဉ္စက-အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ကင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ထူးသပ်သော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ဇိဌာရိညာဏ် စားသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုး
 ထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ ပျက်သောခဏ၊ ဖလ
 ပဉ္စက-အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ကင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ထူးသပ်သော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ကာယဝိညာဏ် ထိသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုး
 ထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ ပျက်သောခဏ၊ ဖလ
 ပဉ္စက-အကျိုးထဝဏ်၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းထဝနှင့် ကင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ထူးသပ်သော ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

မနောဝိညာဏ် သိသောကာလ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖလပဉ္စက-အကျိုး
ဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ၊
ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့် ကင်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္ပသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်
တိုင်အောင်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဝိဂတဘဝတာယ ဝိဘဝသန္တုတ
တာယစ ဝိဘဝတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော
ခန္ဓာကို၊ ဝိဂတဘဝတာယစ၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝိဘဝ
သန္တုတတာယစ၊ ပြည့်စုံသောဘဝမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
ဝိဘဝတော၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနဉာဏ်အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော
ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ မြင်သောကာလ၊
ဖြစ်သောခဏ။ သောတဝိညာဏ်၊ ကြားသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ။
ဇာနဝိညာဏ်၊ နံသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ။ ဇိဌာဝိညာဏ်၊ စားသော
ကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ။ ကာယဝိညာဏ်၊ ထိသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ။
မနောဝိညာဏ်၊ သိသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခု
ယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏၊ မဖြစ်ဘဲ ခြုံမြင်သောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ ဖြစ်ခြင်းကင်း
သော ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါ
မထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါး
သော ခန္ဓာတို့၏ခြုံမြင်ခြင်းသည်၊ ဖြစ်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု
ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဝိဘဝတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ
ပဋိလသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ဝိဘဝံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော
သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဝိဘဝတော၊ မြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းသည်။ ဝိဘဝံ၊ မြစ်ခြင်း ကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

သင်္ခတတော အဖွင့်

သင်္ခတတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ၊

သင်္ခတတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သင်္ခတတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာတို့။ ။ (သမနန္တရော ဖေတုပရံပရော ပစ္စယော)

သင်္ခါရ မြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ အဝိဇ္ဇာက-အကြောင်း၊ ယခု အဝိဇ္ဇာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဝိညာဏ် မြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ သင်္ခါရက-အကြောင်း၊ ယခု သင်္ခါရက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

နာမ်ရုပ် မြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဝိညာဏ်က-အကြောင်း၊ ယခု ဝိညာဏ်က-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

သဠာယတန မြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ နာမ်ရုပ်က-အကြောင်း၊ ယခု နာမ်ရုပ်က-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဖဿ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ သဠာယတနက-အကြောင်း၊ ယခု သဠာယ
တနက - ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဝေဒနာ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဖဿက-အကြောင်း၊ ယခု ဖဿက-ပစ္စည်း၊
တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်
သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

တဏှာ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဝေဒနာက-အကြောင်း၊ ယခု ဝေဒနာက-
ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်
အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဥပါဒါန် ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ တဏှာက-အကြောင်း၊ ယခု တဏှာက-
ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်
အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ထဝ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဥပါဒါန်က-အကြောင်း၊ ယခု ဥပါဒါန်က-
ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်
အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ သင်္ခါရ ဖြစ်ခိုက်၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်ခိုက်၊ နာမ်ရုပ် ဖြစ်
ခိုက်၊ သဠာယတန ဖြစ်ခိုက်၊ ဖဿ ဖြစ်ခိုက်၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ခိုက်၊ တဏှာ
ဖြစ်ခိုက်၊ ဥပါဒါန် ဖြစ်ခိုက်၊ ထဝဖြစ်ခိုက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်
ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သင်္ခါရ၊ သညာ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီး
တပီးသော ခန္ဓာကို။ သင်္ခါရဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ အဝိဇ္ဇာက-အကြောင်း၊ ယခု
အဝိဇ္ဇာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
ဉာဏ်ကိုရ၏။

ဝိညာဏ် ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ သင်္ခါရက-အကြောင်း၊ ယခု သင်္ခါရက-
ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်
အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

နာမ်ရုပ် ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဝိညာဏ်က-အကြောင်း၊ ယခု ဝိညာဏ်က-
ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်
အပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သဠာယတန ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ နှာခပ်ရုပ်က-အကြောင်း၊ ယခု နှာခပ်ရုပ်က - ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

ဖဿ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ သဠာယတနက-အကြောင်း၊ ယခု သဠာယတနက - ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

ဝေဒနာ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဖဿက-အကြောင်း၊ ယခု ဖဿက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

တဏှာ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဝေဒနာက-အကြောင်း၊ ယခု ဝေဒနာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ဥပါဒါန် ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ တဏှာက-အကြောင်း၊ ယခု တဏှာက-ပစ္စည်း၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ဘဝ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ ဥပါဒါန်က-အကြောင်း၊ ယခု ဥပါဒါန်က-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်တိုင်အောင်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဟေတုပစ္စယေဟိ အဘိသင်္ခတတာယ သင်္ခတတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဟေတုပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတတာယ၊

တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခတတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ ထူးသင်၏။

သမ္ပသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ ထူးသင် ရှုမြင်မိက၊ သင်္ခါရဖြစ်ခိုက်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခိုက်၊ နာမ်ရပ်ဖြစ်ခိုက်၊ သဠာယတနဖြစ်ခိုက်၊ ဖဿဖြစ်ခိုက်၊ ဝေဒနာဖြစ်ခိုက်၊ တဏှာ ဖြစ်ခိုက်၊ ဥပါဒါန် ဖြစ်ခိုက်၊ ဘဝ ဖြစ်ခိုက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံဝိသောသဘော - အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကင်းသော ယခုယခုတဒင်၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုက္ခေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံဝိခြင်းသည်၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ သင်္ခတတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အသင်္ခတံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ သင်္ခတတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံဝိခြင်းသည်။ အသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

မရဏဓမ္မတော အဖွင့်

မရဏဓမ္မတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

မရဏဓမ္မတော၊ သေသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မရဏဓမ္မတော၊ သေသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသင်သနည်း။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ် ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။သညာ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ခါရ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ် ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ် ကုန်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ကုန်သောခဏ၊ သညာ ကုန်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ကုန်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ကုန်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ် ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ဝေဒနာ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။သညာ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။သင်္ခါရ ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ဝိညာဏ် ကုန်သောခဏ၊ ပျက်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ သေသောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ မရဏပကတိတာယ မရဏဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မရဏပကတိတာယ၊ ပျက်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏဓမ္မတော၊ သေသောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
 သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးဆင်ရှုမြင်မိက၊ ရှစ် ကုန်သောခဏ၊
 ဝေဒနာ ကုန်သောခဏ၊ သညာ ကုန်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ကုန်သောခဏ၊
 ဝိညာဏ် ကုန်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ
 မထိုက်။ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံ
 သောသဘော၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ သေခြင်းကင်းသော ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊
 နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်
 ခဏ၊ သမုဇ္ဈေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံခြင်း
 သည်၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
 မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ မရဏဓမ္မတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ*
 ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အမတံ နိဗ္ဗာနန္တိ
 ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ မရဏဓမ္မတော၊ သေသော
 သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ*၊ အနု
 သောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ
 တို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံခြင်းသည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊
 မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အနိစ္စတောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ ပလောကတောတိ အနိစ္စာ
 နုပဿနာ။ စလတောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ ပဘင်္ဂတောတိ အနိစ္စာနုပ
 သာနာ။ အဓုဝတောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မတောတိ
 အနိစ္စာနုပဿနာ။ အသာရကတောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ ဝိသဝတော
 တိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ သင်္ခတတောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ မရဏဓမ္မ
 တောတိ အနိစ္စာနုပဿနာ။ ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ ဆယ်ပါး။

အနိစ္စာလက္ခဏာ ၁၀-ပါးဖြူ၏။

ဒုက္ခလက္ခဏာ ၂၅-ပါး

ဒုက္ခတော အဖွင့်

ဒုက္ခတော သမ္ပသတိကထံ၊

ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်၊
ကြောင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ဇာတိဒုက္ခ၊ ဇရာဒုက္ခ၊ မရဏဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ဝိပရိကာမ
ဒုက္ခ၊ သံသာရဒုက္ခအားဖြင့် ၇-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၏
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇာတိဒုက္ခမည်၏။ တည်ခြင်းသည်၊ ဇရာဒုက္ခမည်၏။ ပျက်
ခြင်းသည်၊ မရဏဒုက္ခမည်၏။ ကိုယ်ဆင်းရဲသော ကာယိကဒုက္ခ တပါး၊
စိတ်ဆင်းရဲသော စေတသိကဒုက္ခ တပါး၊ ဤနှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခမည်
၏။ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၏ ဥပါဒ်၊ ဦးတင်သည်၊ သင်္ခါရ ဒုက္ခမည်
၏။ သတ္တဝါတို့၏ တထဝ တထဝ အဆုံးကာလ၌၊ သေရခြင်းသည်၊
ဝိပရိကာမ ဒုက္ခမည်၏။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်သည်၊
သံသာရဒုက္ခမည်၏။

ဒုက္ခ၏တည်ရာဝတ္ထုဖြစ်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ ထညှာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းသော
ကြောင့် ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်၏။ တည်သဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းသောကြောင့်
ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်၏။ ပျက်သဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းသောကြောင့် ဆင်းရဲဟု
သုံးသပ်၏။ ကျင်နာကိုက်ခဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲသောကြောင့် ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်
၏။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု
သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်
သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ အစဉ်တစိုက်ပါ၍ လိုက်
သော အဟောင်းက တထဝ၊ အသစ်က တထဝ၊ ဤနှစ်ရပ် စက်ရဟတ်က
ဖြစ်သောသဘော-ဥပါဒ်လည်း မထင်၊ တည်သောသဘော- ဦးလည်း
မထင်၊ ပျက်သောသဘော-ဆင်လည်း မထင်၊ သဘောသာပါဝင်၍၊ အ
စဉ်သဖြင့် အကျိုးပေးခွင့်မရသေးထမ္မ၊ မသိသောသဘော-အဝိဇ္ဇာ ကျ
သောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်၏။ အားထုတ်သောသဘော

သင်္ခါရ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ရွှေနောက်ဘဝ နှစ်ရပ် စပ်သောသဘော-ဝိညာဏ် ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ သက်သောသဘော-နာမ်ရုပ် ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ကြည်သောသဘော-သဠာယတန ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ တွေ့သောသဘော-ဖဿ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ခံစားသောသဘော-ဝေဒနာ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ တပ်သောသဘော-တဏှာ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ စွဲလမ်းသောသဘော-ဥပါဒါန် ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ပြုသောသဘော-သဝ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ဖြစ်သောသဘော-ဇာတိ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ အိုသောသဘော-ဇရာ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ သေသောသဘော-မရဏ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ စိုးရိမ်သောသဘော-သောက ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ငိုကြွေးသောသဘော-ပရိဒေဝ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ ကိုယ်ဆင်းရဲသောသဘော-ဒုက္ခ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ စိတ်ဆင်းရဲသောသဘော-ဒေါမနဿ ကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။ စိတ်ပင်ပန်းသော သဘော-ဥပါယာသကျသောကြောင့်လည်း၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်၏။

ဤသို့ဟေတုဖလနိဿန္န၊ အကြောင်းအကျိုး အာနိသင် အဆက်ဆက်၊ ချမ်းသာနှင့်မရောမဟုတ်၊ သက်သက်သော ဆင်းရဲအစု၊ ယခုယခု စည်းဝေးတွေ့ကြုံ ပေါင်းဆုံမိသော အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၊ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆင်းရဲဟု ထုံးသင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္တံ ဥပ္ပါဒဝယ ပဋိဝိဠနတာယ ဒုက္ခဝတ္ထု
တာယ စ ဒုက္ခတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္တံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဥပ္ပါဒဝယ ပဋိဝိဠနတာယစ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းဖြင့် မပြတ်ပင်

ပန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ခဝတ္ထုတယစ၊ ဆင်းရဲ၏တည်ရာ
ဝတ္ထု၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့် သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
၏ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ အ
စဉ်တစိုက် ပါဝင်၍မလိုက်သော၊ အဟောင်းလည်း တထပ်၊ အသစ်လည်း
တထပ်၊ ဤနှစ်ရပ် စက်ရဟတ်က ဖြစ်သောသဘော-ဥပါဒ်၌လည်း မထင်၊
တည်သောသဘော-ဒွိ၌လည်း မထင်၊ ပျက်သောသဘော-ဆင်၌လည်း
မထင်၊ သဘောမျှ မပါဝင်ဘဲ၊ အစဉ်သဖြင့် အကျိုးပေးခွင့်လည်းမရ။
သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ မသိသောသဘော-အဝိဇ္ဇာ မကျသောကြောင့်
လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ အားထုတ်သော သဘော-
သင်္ခါရ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ ရှေ့
နောက် တဝနှစ်ရပ် စပ်သောသဘော-ဝိညာဏ်မကျသောကြောင့်လည်း၊
အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ၊ သက်သောသဘော-နာမ်ရုပ်မကျသော
ကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ ကြည်သော သဘော-
သဠာယတန မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။
တော့သောသဘော-ဖဿ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်
သောချမ်းသာ။ ခံစားသောသဘော-ဝေဒနာ မကျသောကြောင့်လည်း၊
အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ တပ်သောသဘော-တဏှာ မကျသော
ကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ စွဲလမ်းသောသဘော-
ဥပါဒါန် မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။
ပြုသောသဘော-တဝမကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သော
ချမ်းသာ။ ဖြစ်သောသဘော-ဇာတိမကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-
မဖြစ်သော ချမ်းသာ။ အိုသောသဘော-ဇရာ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အ
နုပ္ပါဒသုခ - မဖြစ်သောချမ်းသာ။ သေသောသဘော-မရဏ မကျသော
ကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သော ချမ်းသာ။ စိုးရိမ်သော သဘော-
သောက မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။
ငိုကြွေးသောသဘော-ပရိဒေဝ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-
မဖြစ်သောချမ်းသာ။ ကိုယ်ဆင်းရဲသောသဘော-ဒုက္ခ မကျသောကြောင့်
လည်း၊ အနုပ္ပါဒသုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။ စိတ်ဆင်းရဲသောသဘော-

ဒေါမနဿ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒထုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ၊ စိတ်ပင်ပန်းသောသဘော-ဥပါယာသ မကျသောကြောင့်လည်း၊ အနုပ္ပါဒ ထုခ-မဖြစ်သောချမ်းသာ။

ဤသို့ ဟေတုဖလနိဿန္န၊ အကြောင်းအကျိုး အာနိသင်အဆက် ဆက်၊ ချမ်းသာနှင့်မရောမယှက်၊ သက်သက် ဆင်းရဲအစု၊ ယခုယခု မစည်း မဝေး မတွေ့မကြုံ မပေါင်းမဆုံမိဘဲ။ သမ္ပထနညဉ် အစ၊ အနုထောမညဉ် အဆုံးရှိသော၊ ၁၀-ပါးသော ဝိပဿနာညဉ်တို့၏ သိခိုက်ခဏသိခိုက်ခဏ၊ တဒင်္ဂခြွမ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းသော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၊ သံသရာစက်ရ ဟင် စင်းလုံးပြတ်သော ဝိဝဋ္ဌထုခ၊ ယခုယခု တဒင်္ဂ၏ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန် ခြင်းငှါ မထိုက်၊ မဂိညဉ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုဇ္ဈေဒ အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ၊ ဟေတု ဖလနိဿန္န၊ အကြောင်း အကျိုး အာနိသင်အဆက်ဆက်၊ ချမ်းသာနှင့် မရောမယှက်၊ သက်သက် ဆင်းရဲအစုဟု ဆိုအပ်သော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ခြွမ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းခြင်း သည်၊ ချမ်းသာသော သဘော-နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂိညဉ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကွဇ္ဇေ ဒုက္ခတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိ* ပဋိ ထဘတိ၊ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ထုခံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကွဇ္ဇေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုထောမ ခန္တိညဉ် ကို၊ ပဋိထဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြွမ်ခြင်းသည်။ ထုခံ၊ ချမ်းသာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂိသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ရောဂတော အပ္ပဋ္ဌ

ရောဂတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ရောဂတော၊ ရောဂါဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

လောကသုံးရွာ သတ္တဝါကား၊ ဝါဟုသမုတ်၊ ရှင်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ စားသောက်ချိန် သင့်က စားသောက်ကြသဖြင့် မျှတ၍၊ ယခု အနာရောဂါမရှိခင်၊ ရောဂါကင်းစင် အာရောဂျပင် ဆိုရပါလျက်။ ယခု အနာရောဂါမရှိသေးသော်လည်း၊ စားသောက်ချိန်သင့်က မစားရသော်၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းငှါ ထိုက်သော အနာရောဂါ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြှော်၍၊ အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်အောင် ဆွမ်းပစ္စည်း အရ၊ ထမင်းဟင်း စားသောက်သဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။ အချိုအချဉ် အစပ်အငန်၊ အဖန်အခါး၊ စားသောက်သဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။

သင်္ကန်းပစ္စည်း အရ၊ အခြံအရံ၊ အဝတ်ပုဆိုး၊ ဝတ်ရုံချိန်သင့်က ဝတ်ရုံကြသဖြင့် မျှတ၍၊ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်ခင်၊ ရောဂါကင်းစင်၊ အာရောဂျပင် ဆိုရပါလျက်။ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဝတ်ရုံချိန်သင့်က မဝတ်ရုံရသော်၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းငှါ ထိုက်သော အနာရောဂါ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြှော်၍၊ အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်အောင် သင်္ကန်းပစ္စည်း အရ၊ အခြံအရံ အဝတ်ပုဆိုး၊ ဝတ်ရုံသဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။

ကျောင်းပစ္စည်းအရ၊ စရင်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း၊ အိမ်၊ အရိပ်သင်္ခမ်း၊ ကော်ဇော၊ ကမ္မလာ၊ မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူး၊ အုံးအိပ်ရာ နေရာ၊ နေရချိန်သင့်က နေကြသဖြင့် မျှတ၍၊ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်ခင်၊ ရောဂါကင်းစင် အာရောဂျပင် ဆိုရပါလျက်။ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်သေးသော်လည်း၊ အိမ်ချိန် နေချိန်သင့်က မအိပ်မနေရသော်၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းငှါ ထိုက်သော အနာရောဂါ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမြှော်၍၊ အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်အောင် ကျောင်းပစ္စည်းအရ၊ စရင်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း၊ အိမ်၊ အရိပ်သင်္ခမ်း၊ ကော်ဇော၊ ကမ္မလာ၊ မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူး၊ အုံး အိပ်ရာ နေရာနှင့်၊ အိပ်နေသဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။

ဆေးပစ္စည်းအရ၊ ဆီဦးထောပတ် ပျားသကာတင်လဲ၊ အဖျော်ယ မကာ၊ သုံးစွဲချိန်သင့်က သုံးစွဲကြသဖြင့် မျှတ၍၊ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ် ပေင်္ဂါခင်၊ ရောဂါကင်းစင် အာရောဂျပင် ဆိုရပါလျက်၊ ယခု အနာရောဂါ မဖြစ်ပေင်္ဂါသေးသော်လည်း၊ သုံးစွဲချိန်သင့်က မသုံးစွဲရသော်၊ ဖြစ်ပေင်္ဂါသာ ခြင်းငှါထိုက်သော၊ အနာရောဂါဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြှော်၍၊ အနာ ရောဂါ မဖြစ်ပေင်္ဂါအောင် ဆေးပစ္စည်းအရ၊ ဆီဦးထောပတ် ပျားသ ကာတင်လဲ၊ အဖျော်ယမကာ၊ သုံးစွဲသဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရှေ့ကံဟောင်းက ပါသော၊ အဟောင်းဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ယခု ကံသစ်ကျသဖြင့်ရသော အသစ်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ အကျိုး ရောဂါ ဖြစ်ပေင်္ဂါလိမ့်မည်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြှော်၍၊ အကျိုးရောဂါ မဖြစ်ပေင်္ဂါ အောင်၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းအရ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ဗွီဝဲ သုံးဆောင်သဖြင့် မျှရသောကြောင့်၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင် ရောဂါဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမ ဉာဏ် ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ပစ္စယ ယာပနိယတာယ ရောဂ မူလတာယ စ ရောဂတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ပစ္စယ ယာပနိယတာယစ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် မျှရသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၎င်း။ ရောဂမူလတာယစ၊ ရောဂါ၏ အကြောင်းရင်းမူလ၏ အဖြစ် ကြောင့်၎င်း။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ရောဂါ၏ အကြောင်းရင်း မူလဖြစ်သော၊ ယခု ရှစ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးထပါးသော ခန္ဓာကို၊ ရောဂါဟု သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ပစ္စည်းလေးပါး သုံးစွဲသမျှ၊ သိဒိုက်ခဏ သိဒိုက်ခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် အနာရောဂါလည်း ဖြစ်ပေင်္ဂါခြင်းငှါ မထိုက်၊ ရှေးကံဟောင်းက ပါလာသော၊ အဟောင်းဖြစ်သော ဝေဒနာ၊

အကျိုးရောဂါ၊ ယခု ကျခြင်းငှါမထိုက်။ ယခု ကံအသစ်ကျသဖြင့်ရသော၊ အသစ် ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ အကျိုးရောဂါ၊ နောင်ခါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှာ လည်းမထိုက်။ သိဒိုက်ခဏ သိဒိုက်ခဏ၊ ရောဂါ၏အကြောင်းရင်းမူလဖြစ် သော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ တဒဂံ တဒဂံ မဖြစ်ဘဲ ခြုံခြင်းသောသဘော အနုပ္ပါဒအာရောဂျ၊ ယခု တဒဂံ၏၊ နောင် အသစ်တဘန်၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ် ပြန်ခြင်းငှါလည်းမထိုက်။ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိဒိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ အကြောင်းအ ကျန်မရှိ၊ ရောဂါ၏ အကြောင်းရင်းမူလဖြစ်သော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ခြုံ ခြင်းသည်၊ အနာရောဂါကင်းသော နိဗ္ဗာန်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ရောဂတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ*
ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အာရောဂျံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ် ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံခြင်းသည်။ အာရောဂျံ၊ အနာရောဂါကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဂဏ္ဍတော အဖွင့်

ဂဏ္ဍတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အထယ် ကြောင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသောခန္ဓာကို၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ ဓုက္ခဓုက္ခတာ၊ ဆူးငြောင့် တံကျင်၊ အထက်အောက် ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သ ဘောအားဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး သွေးအနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်ပါ အုံလုံးကြွလျက်၊ မန်းတက်၍ မချိမဆန်အောင်၊ အစဉ်ရောင်သောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု သုံးသပ်၏။

တပီးတပီးသော ခန္ဓာ၏ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်သော၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခတာ။ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊ ရှေ့နောက်ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘောအားဖြင့်၊ မစင်ကြယ်သော ကိလေသာအပုတ်အသိုး၊ ပွားတိုးဆင့်ဆင့် အောင်းသဖြင့်ပြည့်သော်၊ ပြည်မှည့်၍ မချီမဆန့်နိုင်အောင်၊ အလယ်၌ရင့်သောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု သုံးသပ်၏။

တပီးတပီးသော ခန္ဓာ၏ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသော ကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်သော၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခတာ။ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊ ဖိလာကန့်လန့်၊ ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘောဖြင့်၊ တဒီးဒီးယိုစီးသော ကိလေသာသွေးပြည်ကထွက်၊ အက်ကွ၍မချီမဆန့်အောင်၊ အဆုံး၌ပေါက်ကွဲသောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရောင်သောခဏ၊ ရင့်သောခဏ၊ ပေါက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုအသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို၊ ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာ။ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊ အထက်အောက်ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘောဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး သွေးအနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်ပါ အုံလုံးကြွလျက်၊ မန်းတက်၍ မချီမဆန့်အောင်၊ အစ၌ရောင်သောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

တပီးတပီးသောခန္ဓာ၏ ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သော ကာလမှနောက်၊ တည်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်သော၊ ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ သင်္ခါရဒုက္ခတာ။ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊ ရှေ့နောက်ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘောဖြင့်၊ မစင်ကြယ်သော ကိလေသာ အပုတ်အသိုး၊ ပွားတိုးဆင့်ဆင့် အောင်းသဖြင့်ပြည့်သော်၊ ပြည်မှည့်၍ မချီမဆန့်အောင်၊ အလယ်၌ ရင့်သောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

တပီးတပီးသောခန္ဓာ၏ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ရောက်သော၊ ယခု အသစ်

အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဝိပရိကာမဒုက္ခတာ၊ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊
ဖိလာကန်လန်၊ ထုတ်ချင်းခတ်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘောဖြင့်၊
တဒီးဒီးယိုစီးသော ကိလေသာ သွေးပြည်ကထွက်၊ အက်ကွဲ၍ မချိမဆန့်
အောင်၊ အဆုံး၌ပေါက်ကွဲသောကြောင့်၊ အိုင်းအမာဟု ထုံးသင်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်
တိုင်အောင်၊ အိုင်းအမာဟု ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမ
ညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဒုက္ခတာ သူလယောဂိတာယ ကိ
လေသာသုစိပဉ္စရဏတာယ ဥပ္ပါဒဇရာဘင်္ဂေဟိ ဥဒ္ဓါမာတက
ပရိပတ္တပဘိန္ဒတာယ စ ဂဏ္ဍတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော
ခန္ဓာကို။ ဒုက္ခတာသူလယောဂိတာယ၊ ဒုက္ခတာ ဆူးငြောင့်တံကျင်၊ စူးဝင်
ထိုးလျှိုသော အလေ့သဘော၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသာသုစိပဉ္စရဏ
တာယ၊ ကိလေသာ မစင်ကြယ်သော သွေးပြည်၊ ယိုစီးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒဇရာဘင်္ဂေဟိ၊ ဥပါဒ်၊ ဌိ၊ ဘင်၊ သင်္ခတယက္ခဏာ၊ အစ၊
အထယ်၊ အဆုံး သုံးပါးတို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓါမာတကပရိပတ္တပဘိန္ဒတာယစ၊ ပူးပူး
ရောင်သည်၏အဖြစ်၊ မှည့်ရင့်သည်၏အဖြစ်၊ ပေါက်ကွဲသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာဟု၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသင်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသင်ရှုမြင်မိက၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊
သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ၊ အိုင်းအမာ ရောင်သောခဏ၊
ရင့်သောခဏ၊ ပေါက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာသ၌၊ ယခု အသစ်အသစ်၊
ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏၊ မဖြစ်
ဘဲခြုံငုံသော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ ယခုယခု အိုင်းအမာမဟုတ်၊ ခြုံငုံသော
တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်
သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ခြုံငုံခြင်း
သည်၊ အိုင်းအမာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋေ ဂဏ္ဍတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ
ပဋိပသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဂဏ္ဍံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာဟု။
ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်
ကို။ ပဋိပသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊
ခြင်ခြင်းသည်။ အဂဏ္ဍံ၊ အိုင်းအမာ မဟုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ပင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂိသို့။
ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

သလ္လတော အဖွင့်

သလ္လတော သမ္ပသတိ။ ကထံ၊

သလ္လတော၊ မြားဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ သလ္လတော၊ မြားဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်က၊ ချစ်ခင်၍မဝ၊ ရာဂသလ္လ။
အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်က၊ အပြစ်မြင်၍မဝ၊ ဒေါသလ္လ။ မဇ္ဈတ္တာရုံဖြစ်က၊ ယစ်မေ့၍
မဝ၊ မောဟသလ္လ။ စဉ်းသွားကျသဖြင့်၊ နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မြားဟု သုံးသပ်၏။

တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ရာဂစဉ်းသွား၊ ဒေါသစဉ်းသွား၊ မောဟ
စဉ်းသွား၊ အာရုံပြုသော စိတ်နှလုံးသား အတွင်း၌၊ တနင့်နှင့် ထိုးကျင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မြားဟု သုံးသပ်၏။

အာရုံပြုသော စိတ်နှလုံးသား၏အတွင်း၌၊ တနင့်နှင့် ထိုးကျင်သော၊
ရာဂစဉ်းသွား၊ ဒေါသစဉ်းသွား၊ မောဟစဉ်းသွား ကျသောခန္ဓာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
ဖြစ်လျှင်လည်း၊ ချစ်ခင်တာကို၊ အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်လျှင်လည်း၊ အပြစ်မြင်တာကို၊
မဇ္ဈတ္တာရုံ ဖြစ်လျှင်လည်း၊ ယစ်မေ့တာကို၊ နှုတ် ပစ်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မြားဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ကျသောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခု အသစ်အသစ်
ဖြစ်သော ခန္ဓာကို၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်က၊ ချစ်ခင်၍မဝ၊ ရာဂသလ္လ။ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်က

အပြစ်မြင်၍မဝ၊ ဒေါသသလ္လ၊ မဇ္ဈတ္တာရုံဖြစ်က၊ ယစ်မေ့၍မဝ၊ မောဟသလ္လ။
ယခု အသစ်သစ်၊ စဉ်းသွား၊ ကျသဖြင့်၊ နှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မြားဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်သော ခန္ဓာကို၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်
သော၊ ရာဂစဉ်းသွား၊ ဒေါသစဉ်းသွား၊ မောဟစဉ်းသွား၊ အာရုံပြုသော
စိတ်နှလုံးသား၏ အတွင်း၌၊ တနင့်နှင့် ထိုးကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မြားဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

အာရုံပြုသော စိတ်နှလုံးသား၏အတွင်း၌၊ တနင့်နှင့် ထိုးကျင်သော၊
ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်သော၊ ရာဂစဉ်းသွား၊ ဒေါသစဉ်းသွား၊ မောဟ
စဉ်းသွား ကျသောခန္ဓာ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်လျှင်လည်း၊ ချစ်ခင်တာကို။ အနိဋ္ဌာရုံ
ဖြစ်လျှင်လည်း၊ အပြစ်မြင်တာကို။ မဇ္ဈတ္တာရုံဖြစ်လျှင်လည်း ယစ်မေ့ တာကို။
နှုတ် ပစ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မြားဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်
တိုင်အောင်၊ မြားဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဝိဠာဇနကတာယ အန္တောတုဒန
တာယ ဝုဒ္ဓိဟရဏီယတာယ စ သလ္လတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော
ခန္ဓာကို။ ဝိဠာဇနကတာယ၊ နှိပ်စက်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
အန္တောတုဒနတာယ၊ အတွင်း၌ ထိုးကျင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုဒ္ဓိဟရ
ဏီယတာယ၊ နှုတ် ပစ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သလ္လတော၊ မြားဟု။
သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပီး
သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်ခိုက်၊ ကျသောခဏ ပစ္စုပ္ပန်
ကာလ၌၊ ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊
ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော- အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊
ယခုယခု မြားမဟုတ်၊ ခြုံငုံသော တဒင်္ဂ တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်၊
တဖန်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်။ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ- အကြွင်း

အကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မြှုပ်ခြင်းသည်၊ မြားမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋေ သလ္လတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိ*
ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ဝိသလ္လံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပ
ဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့ကို။ သလ္လတော၊ မြားဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုထောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြှုပ်ခြင်းသည်။ ဝိသလ္လံ၊ မြားမဟုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အေဘတော အဗ္ဗန္တော

အေဘတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

အေဘတော၊ မကောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အေဘတော၊ မကောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရှုပ်အစုက၊ အသုဘာတ္ထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဉာဏ်အစုက၊ အသုဘသညာ။ အသုဘသညာ၊ အသုဘဝတ္ထ။ ရှုက မတင့်တယ်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝေဒနာအစုက၊ ဒုက္ခဝတ္ထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်အစုက၊ ဒုက္ခသညာ။ ဒုက္ခသညာ၊ ဒုက္ခဝတ္ထ။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝိညာဏ်အစုက၊ အနိစ္စဝတ္ထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်အစုက၊ အနိစ္စသညာ။ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စဝတ္ထ။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သညာ၊ သင်္ခါရ အစုက၊ အနတ္တဝတ္ထ။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်အစုက၊ အနတ္တသညာ။ အနတ္တသညာ၊ အနတ္တဝတ္ထ။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ တပါးတပါး

သော ခန္ဓာကို၊ ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်သမျှအပေါင်း၊ ကိလေသာ၏အကြောင်းဟု၊ မကောင်းမှုအစု၊ ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ပုထုဇန်တို့ ရုပ်အစုက၊ ထုဆဝတ္ထု။ ပုထုဇန်တို့ ဉာဏ်အစုက၊ ထုဆသညာ။ ထုဆသညာ၊ ထုဆ ဝတ္ထု၊ ရှုက မတင့်တယ်၊ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ် သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ပုထုဇန်တို့၏ ဝေဒနာ အစုက၊ ထုဆဝတ္ထု။ ပုထုဇန်တို့၏ ဉာဏ်အစုက၊ ထုဆသညာ။ ထုဆသညာ၊ ထုဆဝတ္ထု။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ် ကိုရ၏။ ။ပုထုဇန်တို့၏ ဝိညာဏ်အစုက၊ နိစ္စဝတ္ထု။ ပုထုဇန်တို့၏ ဉာဏ် အစုက၊ နိစ္စသညာ။ နိစ္စသညာ၊ နိစ္စဝတ္ထု။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်သောယော ဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ပုထုဇန်တို့၏ သညာ၊ သင်္ခါရအစုက၊ အတ္တဝတ္ထု။ ပုထုဇန်တို့၏ဉာဏ်အစုက အတ္တသညာ။ အတ္တသညာ၊ အတ္တ ဝတ္ထု။ ရှုက မကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်သမျှ အပေါင်း၊ ကိလေသာ၏ အကြောင်းဟု၊ မကောင်းမှုအစု ဝတ္ထု၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္ပသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ မကောင်းဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ် ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဝိဂရဟဏီယတာယ အဝဇ္ဇိအာဝဟန တာယ အဃဝတ္ထုတာယ စ အဃတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဝိဂရဟဏီယတာယ၊ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဇ္ဇိအာ ဝဟနတာယ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဃဝတ္ထု တာယစ၊ မကောင်းမှု၏တည်ရာဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဃတော၊ မကောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ မြစ်သောခဏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုအသစ်အသစ် မြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ မြဲမြံသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ ယခုယခု မကောင်းမှုမြဲမြံသော၊ တဒင်္ဂတဒင်္ဂ၏ နောင် အသစ်တဖန်၊ မြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုက္ခေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မြဲမြံခြင်းသည်၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အစတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနဗ္ဗံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အစတော၊ မကောင်းဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြဲမြံခြင်းသည်။ အနဗ္ဗံ၊ ကောင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အာဗာဓတော အပ္ပုဒ်

အာဗာဓတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

အာဗာဓတော၊ အနာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဗာဓတော၊ အနာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

သူနာတို့၏ သဘောသည်၊ ထူထိုင်ထကြွ၊ ထောက်မတတ်သော သူတပါးတို့၏ ယုယပြုစု အမှုကိုသာ၊ အားပြုရ သကဲ့သို့။ ထို အထူး ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာတို့၏သဘောသည်၊ မြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ မြစ်စေတတ်သော-ဇနကပစ္စည်း၊ ထောက်မတတ်သော-ဥပထမ္ပကပစ္စည်း၊ အကြောင်းတပါးတို့၏ ယုယပြုစု အမှုကိုသာ၊ အားပြုရသဖြင့်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ထူထိုင်ထကြွ ကိစ္စချို့ တံ့၊ အသရေမဲ့သောသူနာကို၊ မြစ်စေတတ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဟု သုံးသပ်၏။ ။ထူထိုင်ထကြွ ကိစ္စချို့တဲ့၊ အသရေမဲ့သော သူနာကို၊ မဖြစ်စေသေးသော်လည်း၊ အသရေမဲ့ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်၊ အလွန်နိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုအသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို၊ ထူထိုင်ထကြွ ကိစ္စချို့တဲ့၊ အသရေမဲ့သော သူနာကို၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ထူထိုင်ထကြွ ကိစ္စချို့တဲ့၊ အသရေမဲ့သော သူနာကို မဖြစ်စေသေးသော်လည်း၊ အသရေမဲ့သော အကြောင်းနှင့်၊ အလွန်နိုးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ အနာဟု ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အသေရိဘာဝ ဇနကတာယ အာဗာပေဋ္ဌာနတာယ စ အာဗာပေတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ အသေရိဘာဝ ဇနကတာယ၊ ထူထိုင်ထကြွ ကိစ္စချို့တဲ့၊ အသရေမဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဗာပေဋ္ဌာနတာယစ၊ အနာ၏ အကြောင်းနှင့်၊ အလွန်နိုးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အာဗာပေတော၊ အနာဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပီးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခု အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ခန္ဓာငါးပီးတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံဝသော သဘော၊ မထူမထိုင် မထမကြွ၊ မထောက် မမရသော၊ အနုပ္ပိန္ဒနိရောဓ၊ ယခုယခု အနာမဟုတ်၊ ခြုံဝသော တဓဂံ တဓဂံ၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ ခန္ဓာငါးပီးတို့၏ ခြုံဝခြင်းသည်၊ အနာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋေ အာဗာဓတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိ*
ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနာဗာဝံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အာဗာဓတော၊ အနာဟု။
ပဿန္တော။ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုထောမ ခန္တိဉာဏ်
ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊
ခြင်ခြင်းသည်။ အနာဗာဝံ၊ အနာ မဟုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္က
မတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဤတိတော အဖွင့်

ဤတိတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ဤတိတော၊ များစွာ ပျက်စီးသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး
သင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဤတိတော၊ များစွာပျက်စီးသော သ
ဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသင်သည်။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော
ခန္ဓာကို။ ဆွေမျိုး ပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသင်၏။ ။
စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဆောင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသင်၏။ ။
၉၆-ဖြာ၊ အနာရောဂါ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို
ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံး
သင်၏။ ။ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရ
သီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပစ္စယသဒ္ဓိသိတသီလ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ
ပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသင်၏။ ။ အတ္ထဒိဋ္ဌိအယူ၊
သဿံတ၊ ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ ဇွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ တပါး
သောအယူ၊ ၂-ပါးသောအယူ၊ ၂၀-သောအယူ၊ ၆၂-ပါးသောအယူ၊

အယူပျက်စီးသဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သော ခဏ၊ တည်သော ခဏ၊ ပျက်သော ခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ရှစ်၊ ဝေဒနာ၊ ထညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ ဆွေမျိုး ပျက်စီး သဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကိုရ၏။ ။စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီး ခြင်းကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။၉၆-မြာ အနာ ရောဂါ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါး သီလ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပစ္စယသဒ္ဓိသီတ သီလ၊ အာဇီဝပါရိယုဒ္ဓိသီလ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီး ခြင်းကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။အတ္တဒိဋ္ဌိအယူ၊ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ တပီး သောအယူ၊ ၂-ပါးသောအယူ၊ ၂၀-သောအယူ၊ ၆၂-ပါးသောအယူ၊ အယူပျက်စီးသဖြင့်လည်း။ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အနေက ဗျသနာဝဟနတာယ ဤ တိတော သမ္ပသတိ။

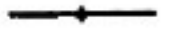
သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ အနေကဗျသနာဝဟနတာယ၊ တပီးမက များစွာပျက်စီးခြင်း

ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤတိတော၊ များစွာ ပျက်စီးသောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ မြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ် မြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ မြဲသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ ပျက်စီးခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု တဖန်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ မြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မြဲခြင်းသည်၊ ပျက်စီးခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဤတိတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနိတိကံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဤတိတော၊ များစွာပျက်စီးသောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြဲခြင်းသည်။ အနိတိကံ၊ ပျက်စီးသော အလေ့၊ ပျက်စီးသော သဘောကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဥပဋ္ဌဝတောအဖွင့်

ဥပဋ္ဌဝတော သမ္မသတိ။ကထံ။

ဥပဋ္ဌဝတော၊ နှိပ်စက်သော သဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌဝတော၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်

သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။
 မျက်လုံးကိုဖောက်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော
 ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။နားကိုဖြတ်
 ၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟုသုံးသပ်၏။ ။နှာခေါင်းကိုဖြတ်၍အကျိုး
 မဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်
 သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။အာကိုဟက်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်
 လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု
 သုံးသပ်၏။ ။ခြေလက်ကိုဖြတ်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်
 စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မဆုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊
 ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊
 သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်
 ၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
 ဉာဏ်ကိုရ၏။ ။မျက်လုံးကိုဖောက်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊
 နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်
 သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။နားကိုဖြတ်၍ အကျိုးမဲ့
 ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်
 သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။နှာ
 ခေါင်းကိုဖြတ်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊
 သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။အာကိုဟက်၍ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊
 နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်
 သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ခြေလက်ကိုဖြတ်၍ အကျိုး
 မဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှိပ်
 စက်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်
 တိုင်အောင်၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနု
 လောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အဝိဒိတာနံယေဝ ဝိပုဿနံ အနတ္တာနံ
အာဝဟနတော သဗ္ဗုပဋ္ဌဝ ဝတ္ထုတာယစ ဥပဋ္ဌဝတော သဗ္ဗ
သတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော
ခန္ဓာကို။ အဝိဒိတာနံ၊ မသိအပ်ကုန်သော။ ဝိပုဿနံ၊ များမြတ်ကုန်သော။
အနတ္တာနံယေဝ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာလျှင်။ အာဝဟနတော၊ သောင်ခြင်း
ကြောင့်။ သဗ္ဗုပဋ္ဌဝ ဝတ္ထုတာယစ၊ အလုံးစုံ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထု၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပဋ္ဌဝတော၊ နှိပ်စက်သောသဘောဟု။ သဗ္ဗသတိ၊ ထုံး
သင်၏။

သဗ္ဗသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ ထုံးသင်ရှုမြင်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်
သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်း
ငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ
ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ နှိပ်စက်ခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု
တခင်၏၊ နောင် အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်၊ သိခိုက်
ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်း
သည်၊ နှိပ်စက်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋေ ဥပဋ္ဌဝတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ
ပဋိယဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနုပဋ္ဌဝံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဝတော၊ နှိပ်စက်သော
သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ
ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိယဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ အနုပဋ္ဌဝံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊
မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဘယတောဘဗ္ဗင်္ဂ

ဘယတော သမ္ဗုဒ္ဓတိ။ကထံ။

ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ ။သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ ။သူ့သားအိမ်ယာကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ ။မုသား ပြောဆိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ ။သေရည်သေရက်ကို သောက်စားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ တည်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။သူ့သားအိမ်ယာကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။မုသား ပြောဆိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။သေရည်သေရက်ကို သောက်စားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ မေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ဘေးဟု ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ် ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ သဗ္ဗဘယာနံ အာကရတာယ ဓုက္ခ ဝူပသမသင်္ခါတဿ ပရမဿာသဿ ပဋိပက္ခဘူတတာယ စ ဘယတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သဗ္ဗဘယာနံ၊ အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့၏။ အာကရတာယစ၊ ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဓုက္ခဝူပသမသင်္ခါတဿ၊ ဓုက္ခငြိမ်းသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပရမဿာသဿ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သက်သာခြင်း၏။ ပဋိပက္ခဘူတတာယစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဘယတော၊ ဘေး ဟု။ သမ္မသတိ၊ သုးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ဖြစ်သော ခဏ၊ တည် သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်အသစ်ဖြစ် ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံဝသောသဘော- အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ ဘေးဒေသော ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ- အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံဝခြင်းသည်၊ ဘေးဒေသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ် ကို ရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဘယတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္ဓိ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ခေမံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု၊ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္ဓိ၊ အနုလောမ ခန္ဓိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံဝခြင်း သည်။ ခေမံ၊ ဘေးဒေသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဥပသဂ္ဂတော အဖွင့်

ဥပသဂ္ဂတော သမ္ဗုဒ္ဓတိကထံ။

ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုးသင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုးသင်သည်။

တိုက်ခိုက် လုယက်သော ခိုးသူ၊ မိမိတိုက်ခိုက် လုယက်မှုကို၊ သတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ အကျိုးမဲ့ သေဘေး အစဉ်တစိုက်၊ မပြတ်လိုက်၏ဟု သည်းမခံဘဲ၊ အခြံရှုသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မြင်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ကြားသောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ နှံသောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ စားသောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ထိသောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ် မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ သိသောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ မြင်သော ခဏ၊ ကြားသောခဏ၊ နှံသော ခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု

အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရှင်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မြင်သင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

ကြားသင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍ နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

နံ့သင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

စားသင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ထိသင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သိသင့်သောခဏ၊ များစွာသော ကံကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် လိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်ကို၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုယောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုယောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ* အနေကေဟိ အနတ္ထေဟိ အနုဗန္ဓ
တာယ ဒေါသုပသတ္တတးယ ဥပသဂ္ဂေါဝိယ အနမိဝါသနာရ
ဟတာယ စ ဥပသဂ္ဂတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္တံ၊ တပါးတပါးသော ခန္တာကို။ အနုဇောဟိ၊ တပါးမက များစွာကုန်သော။ အနုတ္တေဟိ၊ အကျိုးမဲ့ တို့ဖြင့်။ အနုဗန္ဓတာယစ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒေါသုပသတ္တတာယစ၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဥပ သဂ္ဂေါပိယ၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သော မိုးသူကဲ့သို့။ အနဓိဝါသနာရဟတာ ယစ၊ သည်းခံ၍နေခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ မြင်သောခဏ၊ ကြား သောခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက် ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္တာတို့၏မဖြစ်ဘဲချုပ်သောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ အပြစ်ကင်းသော၊ ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန် ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္တာတို့၏ခြုံ မိခြင်းသည်၊ အပြစ်ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း ဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဥပသဂ္ဂတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ
ပဋိလသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္တာနံ နိရောဓော အနုပသဂ္ဂံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္တာတို့ကို။ ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ် ငြိကပ်သောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္တာနံ၊ ငါးပါး သော ခန္တာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ အနုပသဂ္ဂံ၊ အပြစ်ကင်း သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အတာဏတော အပ္ပင်္ဂ

အတာဏတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဆယ်ကြောင့်။ အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်ဆိုတာက၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရ သဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစားဆို တာက၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အ ရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။သညာ-မှတ် ဆိုတာက၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ သင်္ခါရ-ပြုပြင် စီရင်ဆိုတာက၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့် လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြု ဆို တာက၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အ ရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သော ခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တ ပါး တပါးသောခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်ဆိုတာက၊ စောင့်ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးဒေမရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစားဆိုတာက၊ စောင့်ရှောက် ရာမကျ၊ ဘေးဒေမရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။သညာ-မှတ်ဆိုတာက၊ စောင့် ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးဒေမရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ် သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင် စီရင်ဆို တာက၊ စောင့်ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အ ရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုဆိုတာက စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးဒေ မရသဖြင့် လည်း၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနု လောမညဏ်ကို ရ၏။

ထော ဧကေကံ ခန္ဓံ* အတာယနတာယ ဝေဝ အထန္တနေ ယျ ခေမတာယ စ အတာဏတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေကံ ခန္တံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အတာယနတာယစေတ၊ အစောင့်အရှောက် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အလဗ္ဗနေယျခေမတာယစ၊ ဘေးဧး မရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ဗသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံမိသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ စောင့်ရှောက်သော ယခုယခု တဒင်္ဂ၏ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုက္ခေဒ - အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံမိခြင်းသည်၊ စောင့်ရှောက်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အတာဏတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော တာဏံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ဗတ္တနိယာမံ ဩတ္တမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့ကို။ အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ဗတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အလေဏတော အပ္ပဋံ

အလေဏတော သမ္ဗသတိ၊ ကထံ။

အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိဟု။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိဟု။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းငှါ မထိုက် သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေ ခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်း အောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစား ဆိုတာက၊ ပုန်း အောင်း နားနေခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလို သောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ သညာ-မှတ်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်းနားနေခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေ ရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်းနားနေ ခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်း အောင်း နားနေခြင်း ကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြု ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်းနားနေခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအ လေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သော ခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နား နေခြင်းငှါမထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်း အောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မ သနုဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစားဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်း ငှါမထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနု ဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သညာ-မှတ်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းငှါ

မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့ သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်ဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့ သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုဆိုတာက၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းကိစ္စကို၊ ပြုသောအလေ့ သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာမရှိဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်တိုင်အောင်၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အဇ္ဈိယိတုံ အနရဟတာယ အဇ္ဈိနာနမ္ပိစ ဝေဏကိစ္စာကာရိတာယ အလေဏတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အဇ္ဈိယိတုံ၊ ပုန်းအောင်း နားနေခြင်းငှါ။ အနရဟတာယ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဇ္ဈိနာနမ္ပိစ၊ ပုန်းအောင်း နားနေလိုသောသူတို့၏လည်း။ ဝေဏကိစ္စာကာရိတာယ၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာကိစ္စ ပြုသောအလေ့ သဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက် သိခိုက်ခဏ၊ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏၊ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပွား၊ ဒနိရောဓ၊ ပုန်းအောင်း နားနေရာ ဖြစ်သော၊ ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင်အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ- အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင် သည်။

ပုန်းအောင်း နားနေရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋေ အလေဏတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ*
ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော လေကံ နိဗ္ဗာန်န္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်း
ရာ မရှိဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုလောမ
ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
နိရောဓော၊ ခြွင်းခြင်းသည်။ လေကံ၊ ပုန်းအောင်းရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ
နိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အသရဏတော အဖွင့်

အသရဏတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

အသရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။
ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အသရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟု။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်သနည်း။

ရပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
ကို။ ဗြိလိုသောသူတို့၏။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု
အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်
၏။ ။ ဗြိလိုသောသူတို့၏။ ဒိုခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်
မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏ ။
ဗြိလိုသောသူတို့၏။ နာခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို
ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဗြိလိုသော
သူတို့၏။ သေခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဗြိလိုသောသူတို့၏။
အတိတ်ဘဝလျှင် အရင်းရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်
မေ့မှုကို ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။

ဗြိလိုသောသူတို့၏ အနာဂတ်ဘဝလျှင် အရင်းရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲဖြင့်
လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ
မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။ ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အာဟာရကို
ရှာဖွေခြင်းလျှင်အရင်းရှိသော ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို
ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။

မသုးသင်မိက၊ ပဋိသန္ဓေနေသောခဏ၊ ဒိုသောခဏ၊ နာသော
ခဏ၊ သေသောခဏ၊ အတိတ်ကာလ၊ အနာဂတ်ကာလ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊
ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါလိုက်သော၊ ရှပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုးသင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို
ရ၏။

ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ ဒိုခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့
မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုးသင်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ဗြိလိုသော သူတို့၏၊ နာခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်
မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုးသင်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ သေခြင်း ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်
မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုးသင်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ အတိတ်ဘဝလျှင် အရင်းရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲ
ဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ
မဟုတ်ဟု သုးသင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ အနာဂတ်ဘဝလျှင် အရင်းရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲ
ဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ
မဟုတ်ဟု သုးသင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ဗြိလိုသောသူတို့၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အာဟာရကို ရှာခြင်းလျှင် အရင်း
ရှိသော ဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဘေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမ ဉာဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ နိဿိတာနံ ဘယသာရကတ္တာ ဘာ ဝေန အသရဏတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ နိဿိတာနံ၊ ဗိုလိုသော သူတို့၏။ ဘယသာရကတ္တာဘာဝေန၊ သေးဟု အောက်မေ့မှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသရဏတော၊ ကိုး ကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပီး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ပဋိသန္ဓေ နေသော ခဏ၊ အိုသောခဏ၊ နာသောခဏ၊ သေသောခဏ။ အတိတ်ကာလ၊ အနာ ဂတ်ကာလ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက် ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော- အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ယခုယခုတဖန်၏၊ နောင် အသစ် အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုဇ္ဈေဒ- အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်။ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အသရဏတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္ဓိံ ပဋိလတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော သရဏံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အသရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္ဓိံ၊ အနုလောမ ခန္ဓာဉာဏ်ကို။ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အာဒိနဝတော အပွင့်

အာဒိနဝတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ၊

အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ မြင်သောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ ကြားသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ နံသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ စားသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ ထိသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ။ သိသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ မြင်သောခဏ၊ ကြားသောခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ မြင်သောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ်ကျသဖြင့်လည်း၊ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ ကြားသောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ်ကျသဖြင့်လည်း၊ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ နံသောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ် ကျသဖြင့်လည်း၊ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ စားသောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ် ကျသဖြင့်လည်း၊ အကြောင်း၊ အကျိုးမပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ ထိသောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ်ကျသဖြင့်လည်း၊ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊

ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဉ်ကိုရ၏။ ။ သိသောခဏ၊ အကြောင်းပဉ္စက၊ အကျိုးပဉ္စက ၂-ထပ် ကျသဖြင့်သည်။ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဉ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဉ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဉ် တိုင်အောင်၊ အပြစ်ဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဉ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ပဝတ္တိဒုက္ခတာယ ဒုက္ခဿ စ အာဒိ နဝတာယ အာဒိနဝတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ပဝတ္တိဒုက္ခတာယ၊ အကြောင်း၊ အကျိုး မပြတ်စပ်သော၊ ပဝတ္တိ ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲ၏လည်း။ အာဒိနဝတာယ၊ အပြစ် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဉ် အစ၊ အနုလောမညဉ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာညဉ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ မြင်သောခဏ၊ ကြား သောခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက် ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသတော - အနုပ္ပါဒနိ ရောဓ။ အပြစ်ကင်းသော ယခုယခုတဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တပန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ မဂ်ညဉ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်း အကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံငုံခြင်းသည်၊ အပြစ်ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဉ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အာဒိနဝတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ ပဋိယဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အာဒိနဝံ နိဗ္ဗာ နန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်၊ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမခန္တိညဉ်ကို။ ပဋိယဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံ ခြင်းသည်။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အဃမူလတော အဖွင့်

အဃမူလတော သမ္ပသတိကထံ။

အဃမူလတော၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဃမူလတော၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဝေဒနာဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ သညာဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ သင်္ခါရဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဝိညာဏ်ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သညာဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝေဒနာဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ သညာ ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟေတုပဉ္စက ကျသည်၏အ

ဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သင်္ခါရဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်း ရင်းမူထ၊ ဟေတုပစ္စုပ္ပန် ကျသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝိညာဏ်ဖြစ်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူထ၊ ဟေတုပစ္စုပ္ပန် ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု ဆုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အစုဟေတုတာယ အစုမူလတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အစုဟေတုတာယ၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစုမူလတော၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းဟု။ သမ္မသတိ၊ ဆုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဆုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ရှင်ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒ နာဖြစ်သောခဏ၊ သညာဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိ ခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသ သော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းမဟုတ်သော၊ ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံ ခြင်းသည်၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အစုမူလတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ ပဋိလတတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနုစာမူလံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အစာမူလတော၊ မကောင်းမှု
၏အကြောင်းဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊
အနုလောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြှုပ်ခြင်းသည်။ အနုစာမူလံ၊ မကောင်းမှု၏အ
ကြောင်းမဟုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊
မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဝဓကတောအဖွင့်

ဝဓကတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ဝဓကတော၊ သူသတ်ဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အတယ်
ကြောင့်၊ ဝဓကတော၊ သူသတ်ဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။
ကြည့်ချင်မြင်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ ကြည့်မြင်စရာ-အဆင်းဟာက၊
မျက်နှာသိ မိတ်ဆွေရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

ကြားချင်နာချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ ကြားနာစရာ-အသံဟာ
က၊ မျက်နှာသိ မိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

နမ်းချင်ရှုပ်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ နမ်းရှုပ်စရာ-အနံ့ဟာ
က၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

စားချင်သောက်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ စားသောက်စရာ-
အစာဟာက၊ မျက်နှာသိ မိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်
တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

တွေ့ချင်ထိချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ တွေ့ထိစရာ-အဆင်တန်
ဆာက၊ မျက်နှာသိ မိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

တွေးချင်ဆချင်၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ တွေးဆစရာ-စိတ်ထင်
တာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ကြည့်ချင်မြင်ချင်သော ခဏ၊ ကြားချင်နာချင်သော
ခဏ၊ နမ်းချင်ရှုပ်ချင်သော ခဏ၊ စားချင်သောက်ချင်သော ခဏ၊ တွေ့ချင်
ထိချင်သော ခဏ၊ တွေးချင်ဆချင်သော ခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု
အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်၊ တ
ပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ကြည့်ချင် မြင်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊
ကြည့်မြင်စရာ-အဆင်းဟာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်း
ဝင်သူကို သတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ် သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ကြားချင်နာချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ ကြားနာစရာ-အသံဟာ
က၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်
ကိုရ၏။

နမ်းချင်ရှုပ်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ နမ်းရှုပ်စရာ-အနံ့ ဟာက၊
မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို
ရ၏။

စားချင်သောက်ချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ စားသောက်စရာ-
အစာဟာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
ညဏ်ကိုရ၏။

တွေ့ချင်ထိချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ တွေ့ထိစရာ-အဆင်တန်
ဆာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
ညဏ်ကိုရ၏။

တွေးချင်ဆချင် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ တွေးဆစရာ-စိတ်ထင်
တာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်သူကို သတ်တတ်

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူသတ်ဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုထောမညဏ် တိုင်အောင်၊ သူသတ်ဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုထောမညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဖိတ္တမုခ သပတ္တောဝိယ ဝိဿာသဃာ တိတာယ ဝဂေတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဖိတ္တမုခ သပတ္တောဝိယ၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့။ ဝိဿာ သ ဃာတိတာယ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့် သတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဂေတော၊ သူသတ်ဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုထောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ကြည့်ချင် မြင်ချင်သောခဏ၊ ကြားချင် နာချင်သောခဏ၊ နမ်းချင် ရှုပ်ချင်သောခဏ၊ စားချင်သောက်ချင် သောခဏ၊ တွေ့ချင်ထိချင်သောခဏ၊ တွေးချင် ဆချင်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ။ သူသတ်မဟုတ်သော၊ ယခုယခု တဝင်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ် ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန် မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ သူသတ်မဟုတ်သော နိဗ္ဗာန် ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဝဂေတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဝဂေကံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဝဂေတော၊ သူသတ်ဟု၊ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိ၊ အနုထောမခန္တိညဏ် ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ အဝဂေကံ၊ သူသတ်မဟုတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္မတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္က မတိ၊ ထက်ဝင်၏။

သာသဝတောအဖွင့်

သာသဝတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

သာသဝတော၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သာသဝတော၊ အာသဝေါနှင့် နီး
သောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာ
ကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ သုဘသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာမာသ
ဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံး
သပ်၏။

ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ သုခသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ တဝါသ
ဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံး
သပ်၏။

သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အတ္တသ
ညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါ
နှင့် နီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ နိစ္စသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ
သဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံး
သပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ်-ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသော
ခဏ၊ သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-
အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊
ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်-
ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ သုဘသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာမာသဝနှင့် နီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ သုခသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ တဝါသ
ဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံး
သပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အတ္တသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ နိစ္စသညာ ကျသဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သောဧကေကံ ခန္ဓံ အာသဝပဒဋ္ဌာနတာယ သာသဝတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အာသဝပဒဋ္ဌာနတာယ၊ အာသဝေါနှင့် နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာသဝတော၊ အာသဝေါနှင့် နီးသောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ရုပ်-ဖေါက်ပြန်သော ခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ၊ အာသဝေါကင်းသော၊ ယခုယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ အာသဝေါကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ သာသဝတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနာသဝံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ သာသဝတော၊ အာသဝေါ
နှင့် နီးသောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊
အနုလောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြံခြင်းသည်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ
နိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

မာရာမိသတော အဖွင့်

မာရာမိသတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်းအစာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊
အသယ်ကြောင့်။ မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်းအစာဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်
သနည်း။

ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
ကို။ ဖြစ်သောခဏ၊ သတ္တသညာ ကျသဖြင့်လည်း။ ဒေဝပုတ္တမာရ်၏အစာ၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်၏။

ညစ်ကျမကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း။ ကိလေသာမာရ်
၏အစာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်၏။

ပိုရာမကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း။ ခန္ဓမာရ်၏အစာ၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်၏။

တည်ရာမကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း။ မဂ္ဂမာရ်၏အ
စာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်၏။

အစီအရင်မကောင်း အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း။ အဘိသင်္ခါရ
မာရ်၏အစာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်
ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်၊ တပါးတ
ပါးသော ခန္ဓာကို။ ဖြစ်သောခဏ၊ သတ္တသညာ ကျသဖြင့်လည်း။ ဒေဝ
ပုတ္တမာရ်၏အစာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။

ညစ်ကျမကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း၊ ကိလေသာမာရ်၏ အစာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

မိုးရာ မကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓမာရ်၏အစာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။

တည့်ရာမကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း၊ မစ္စုမာရ်၏အစာ ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။

အစိအရင်မကောင်း၊ အကြောင်း ကျသဖြင့်လည်း၊ အဘိသင်္ခါရ မာရ်၏အစာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရ်မင်းအစာဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ မာရ်မင်းအစာဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ မစ္စုမာရ ကိလေသမာရာနံ အာမိ သဘူတတာယ မာရာမိသတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ မစ္စုမာရ ကိလေသမာရာနံ၊ မစ္စုမာရ်၊ ကိလေသာမာရ် တို့၏။ အာမိသဘူတတာယ၊ အစာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်း အစာဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပီး သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့် သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက် ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပီးသောခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါနိဒရောမာရ် မင်းအစာမဟုတ်သော၊ ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ် ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုခတ္ထဇ-အကြွင်းအကျန် မရှိ၊ ငါးပီးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ မာရ်မင်းအစာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကွဉ္ဇေ မာရာမိသတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိံ
ပဋိလသတိ၊ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော နိရာမိသံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကွဉ္ဇေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်း
အစာဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုထောမ
ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
နိရောဓော၊ ခြုံခြင်းသည်။ နိရာမိသံ၊ မာရ်မင်းအစာ မဟုတ်သော၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ
နိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ ထက်ဝင်၏။

ဇာတိဓမ္မတော အဖွင့်

ဇာတိဓမ္မတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ဇာတိဓမ္မတော၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ ထုံး
သပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇာတိဓမ္မတော၊ ပဋိသန္ဓေ နေသော
သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ ထုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော
ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု ထုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစား
သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေနေ
သောသဘောဟု ထုံးသပ်၏။ ။သညာ-မှတ်သော ခဏ၊ ဖြစ်သောသ
ဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု ထုံး
သပ်၏။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင် စီရင်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု ထုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ်-
အာရုံ ပြုသောခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိ
သန္ဓေ နေသောသဘောဟု ထုံးသပ်၏။

မထုံးသပ်မိက၊ ရုပ်-ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသော
ခဏ၊ သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင် စီရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-
အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်
သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော

ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဇာတိဓမ္မပကတိတာယ ဇာတိဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဇာတိဓမ္မပကတိတာယ၊ ဖြစ်သော သဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာတိဓမ္မတော၊ ပဋိသန္ဓေ နေသော သဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော ဆယ်ပါးသောဝိပဿနာဉာဏ် တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ရုပ်-ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံမိသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကင်းသော ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင် အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုဇ္ဈေဒ - အကြွင်း အကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံမိခြင်းသည်၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ ဇာတိ ဓမ္မတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ
ခန္တိံ ပဋိယတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဇာတံ နိဗ္ဗာနန္တိ
ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဇာတိ ဓမ္မတော၊ ပဋိသန္ဓေ
နေသောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိံ၊
အနုလောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိယတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြိုမ်ခြင်းသည်။ အဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကင်း
သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။
သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဇရာဓမ္မတော အဖွင့်

ဇရာဓမ္မတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ဇရာဓမ္မတော၊ အိုသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ဇရာဓမ္မတော၊ အိုသော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး
သပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော
ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊
ရင့်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံး
သပ်၏။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊
ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်
၏။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်အဖြစ်
ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ်-ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊
သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-အာရုံပြု
သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊
ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်-
ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အို
သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။

ဝေဒနာ ခံစားသောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။
 သညာ မှတ်သောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။
 သင်္ခါရပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို
 ရ၏။ ။ ဝိညာဏ် အာရုံပြုသောခဏ၊ ရင့်သောသဘောက ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အိုသောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသ
 နညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုထောမညဏ်
 တိုင်အောင်၊ အိုသောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုထောမ
 ညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဇရာပကတိတာယ ဇရာ ဓမ္မတော
 သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေကံ ခန္ဓံ ၊ တပါးတပါးသော
 ခန္ဓာကို။ ဇရာပကတိတာယ၊ ရင့်သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဇရာဓမ္မတော၊ အိုသောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုထောမညဏ် အဆုံးရှိသော ဆယ်ပါး
 သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ရုပ်-ဖောက်ပြန်သော
 ခဏ၊ ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီ
 ရင်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု
 အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့
 ၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ အိုခြင်းကင်းသော၊ ယခု
 ယခု တဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ပြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်
 ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏
 ခြုံငုံခြင်းသည်၊ အိုခြင် ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင် သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ကန္ဓေ ဇရာဓမ္မတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိံ
 ပဋိလတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဇရံ နိဗ္ဗာနန္တိ
 ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဇရာဓမ္မတော၊ ဒုတိယသော
 တောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ
 ခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
 နိရောဓော၊ ခြုံခြင်းသည်။ အဇရံ၊ ဒုတိယခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်
 သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဗျာဓိဓမ္မတော အဖွင့်

ဗျာဓိဓမ္မတော သမ္ပသတိ၊ ကထံ။

ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာသောသတောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာသောသတောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး
 သပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
 ကို။ ရုပ်-တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတောက ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နာသောသတောဟု သုံးသပ်၏။ ဝေဒနာ-တည်သောခဏ၊
 နှိပ်စက်သောသတောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသတောဟု
 သုံးသပ်၏။ ။ သညာ-တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတောက ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသတောဟု သုံးသပ်၏။ ။ သင်္ခါရ-တည်သော
 ခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသ
 တောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဝိညာဏ်-တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတော
 က ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသတောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ် တည်သောခဏ၊ ဝေဒနာ တည်သောခဏ၊
 သညာ တည်သောခဏ၊ သင်္ခါရ တည်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် တည်သော
 ခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒ
 နာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ် တည်သော
 ခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတောရှိက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသ
 တောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝေဒနာ
 တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသတောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာ
 သောသတောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပသနညဏ်ကိုရ၏။ ။

သညာ တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသဘောဟု ထူးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။ ။သင်္ခါရ တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသဘောဟု ထူးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မ သနညဏ်ကိုရ၏။ ။ဝိညာဏ် တည်သောခဏ၊ နှိပ်စက်သောသဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာသောသဘောဟု ထူးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ နာသောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမ ညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဗျာဓိ ပကတိတာယ ဗျာဓိ ဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဗျာဓိပကတိတာယ၊ နှိပ်စက်သောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာသောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ ထူးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ်အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ ထူးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ရုပ် တည်သောခဏ၊ ဝေဒနာ တည်သောခဏ၊ သညာ တည်သောခဏ၊ သင်္ခါရ တည်သော ခဏ၊ ဝိညာဏ် တည်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ် ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံ မိသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ နာခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု တဒင်္ဂ ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့်၊ သိ ခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံ မခြင်းသည်၊ နာခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ဗျာဓိဓမ္မတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ ပဋိပတတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အဗျာဓိံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္မတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာသောသ ဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ

ဓန္တိညဏ်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။
နိရောဓော၊ မြှုပ်ခြင်းသည်။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။
ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

သောကဓမ္မတော အဖွင့်

သောကဓမ္မတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

သောကဓမ္မတော၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး
သပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောကဓမ္မတော၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အ
ကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
ကို။ ရုပ်-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က
အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်
၏။ ။ ဝေဒနာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်
ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု
သုံးသပ်၏။ ။ သညာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊
စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အ
ကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ သင်္ခါရ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျ
သဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်
ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ ဝိညာဏ်-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်း
အဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သညာ
ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်
ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊
သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ်ဖြစ်သောခဏ အကောင်း
အဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္ပ
သနညဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်

လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန နှစ် ခု ရ၏ ။ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ညဏ်ကိုရ၏။ ။ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ညဏ်ကို ရ၏။ ။ ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ သောက ဟေတုတာယ သောက ဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သောက ဟေတုတာယ၊ စိုးရိမ်ဘွယ်အကြောင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောက ဓမ္မတော၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ရှုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော- အနုပ္ပါဒ နိရောဓ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းသော ယခုယခု တဒဂ်၏၊ နောင် အသစ် အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ လမုစ္ဆေဒ- အကြွင်းအကျန် မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေဒညဏ် ကို ရ၏။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ သောကဓမ္မတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ
ပဋိလသတိ၊ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ အသောက် နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော
သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ သောက ဓမ္မတော၊ စိုးရိမ်
ခြင်း၏အကြောင်းဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊
အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏။ နိဗ္ဗာဓော၊ နိဗ္ဗာဓော၊ မြုခိခြင်းသည်။ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသော။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ
နိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ပရိဒေဝဓမ္မတော အဖွင့်

ပရိဒေဝဓမ္မတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ပရိဒေဝဓမ္မတော၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး
သပ်၏။ ကထံ၊ အထယ်ကြောင့်။ ပရိဒေဝဓမ္မတော၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အ
ကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သည်။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော
ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေး
ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု
သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊
ငိုကြွေး ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အ
ကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။သညာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျ
သဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေး
ခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ခါရ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်း
အဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ်-ဖြစ်သောခဏ၊ အ
ကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ရုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ သညာ
ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်

ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ငိုကြွေးဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ ငိုကြွေးခြင်း၏ အကြောင်းဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ပရိဒေဝ ဟေတုတာယ ပရိဒေဝ ဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ပရိဒေဝ ဟေတုတာယ၊ ငိုကြွေးဘွယ် အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဒေဝ ဓမ္မတော၊ ငိုကြွေးခြင်း၏ အကြောင်းဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ် တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ရုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ ငိုကြွေးခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု ထမင်၏၊ နောင် အသစ်

အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိမှတ်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-
အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံမိခြင်းသည်၊ ဝိကြေးခြင်း
ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်
ကို ရ၏။

ပဉ္စကုဋေ ပရိဒေဝ ဓမ္မတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ
ခန္တိံ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အပရိဒေဝံ နိဗ္ဗာ
နန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကုဋေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိဒေဝဓမ္မတော၊ ဝိကြေး
ခြင်း၏အကြောင်းဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိံ ၊
အနုထောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ အပရိဒေဝံ၊ ဝိကြေးခြင်းကင်းသော။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ
နိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဥပါယာသဓမ္မတော အဖွင့်

ဥပါယာသဓမ္မတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

ဥပါယာသဓမ္မတော၊ ပင်ပန်းခြင်း၏ အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အသယ်ကြောင့်။ ဥပါယာသ ဓမ္မတော၊ ပင်ပန်းခြင်း၏
အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော
ခန္ဓာကို။ ရုပ်-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်း
ဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏ အကြောင်း
ဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်
လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏
အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။သညာ-ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး
ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။သင်္ခါရ-ဖြစ်သောခဏ၊ အ
ကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ။ဝိညာဏ်-ဖြစ်သော

ခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။

မသုးသပ်မိက၊ ရုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ ရုပ် ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝေဒနာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ သညာ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ သင်္ခါရ ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောခဏ၊ အကောင်းအဆိုး ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်က အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ဥပါယာသဟေတုတာယ ဥပါယာသ ဓမ္မတော သမ္ပသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ဥပါယာသဟေတုတာယ၊ ပင်ပန်းဘွယ် အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပါယာသဓမ္မတော၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုထောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ ထုံးသစ်ရှုမြင်မိက၊ ရှင် ဖြစ်သောခဏ၊ ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ သညာဖြစ်သောခဏ၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ မြှုပ်သောသော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ ပင်ပန်းခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင်အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မြှုပ်ခြင်းသည်၊ ပင်ပန်းခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ညဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ ဥပါယာသဓမ္မတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိံ ပဋိလထတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အနုပါယာသံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩတ္တမတိ။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပါယာသဓမ္မတော၊ ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုထောမခန္တိညဏ်ကို။ ပဋိလထတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ မြှုပ်ခြင်းသည်။ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

သံ ကိလေသိကဓမ္မတော အဖွင့်

သံကိလေသိကဓမ္မတော သမ္မသတိ၊ ကထံ။

သံကိလေသိကဓမ္မတော၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သံကိလေသိကဓမ္မတော၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရှင်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ ခန္ဓာတုံက အတိတ်ကာလ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝိဋ္ဌိကိလေသာ အညစ်အကြေးက အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ခန္ဓာတုံက အနာဂတ်ကာလ ကျ

သဖြင့်လည်း၊ တဏှာ ကိလေသာ အညစ်အကြေးက အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောတို့ သုံးသပ်၏။ ။ ခန္ဓာဘုံက ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု သုံးသပ်၏။

ခန္ဓာဘုံက ကာယဒွါရ ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာယဒုစရိတ် ကိလေသာအညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ခန္ဓာဘုံက ဝစီဒွါရကျသဖြင့်လည်း၊ ဝစီဒုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ခန္ဓာဘုံက မနောဒွါရ ကျသဖြင့်လည်း၊ မနောဒုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု သုံးသပ်၏။

တဏှာ သံကိလေသော သမထေန ဝိသုဇ္ဈတိ။ ဒိဋ္ဌိသံကိလေသော ဝိပဿနာယ ဝိသုဇ္ဈတိ။ ဒုစရိတသံကိလေသော သုစရိတေန ဝိသုဇ္ဈတိ။

တဏှာ သံကိလေသော၊ တဏှာ အညစ်အကြေးသည်။ သမထေန၊ သမထဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဒိဋ္ဌိ သံကိလေသော၊ ဒိဋ္ဌိ အညစ်အကြေးသည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဒုစရိတ သံကိလေသော၊ ဒုစရိတ် အညစ်အကြေးသည်။ သုစရိတေန၊ သုစရိတ်ဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

ယော စ တတ္ထ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော အယံ အဓိသီလသိက္ခာ။
ယော စ အဝိက္ခေပဋ္ဌော အယံ အဓိစိတ္တသိက္ခာ။ ယော စ တတ္ထ ဒဿနဋ္ဌော အယံ အဓိပညာသိက္ခာ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာဘုံ အာရုံ၌။ ယော စ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော၊ အကြင် သိမ်းဆည်း စောင့်ရှောက်သော အနက်သဘော။ အယံ၊ ဤသိမ်းဆည်း စောင့်ရှောက်သော အနက်သဘောသည်။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလ သိက္ခာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာဘုံ အာရုံ၌။ ယော စ အဝိက္ခေပဋ္ဌော၊ အကြင်မပျံ့လွင့်သော အနက်သဘော။ အယံ၊ ဤမပျံ့လွင့်သော အနက်

ထဘောသည်။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တ သိက္ခာ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝိပဿနာဘုံအာရုံ၌။ ယော စ ဝဿနဋ္ဌော၊ အကြင်ရှုမြင်သော အနက်သဘော။ အယံ၊ ဤရှုမြင်သော အနက်သဘောသည်။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာ သိက္ခာမည်၏။

အယံ လောကုတ္တရသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အန္တယိကာ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာ ကမ္မန္တော သမ္မာ အာဇီဝေါ သမ္မာ ဝါ ယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။ ဣမေ တယော ခန္ဓာ၊ သီလက္ခန္ဓော သမာဓိက္ခန္ဓော ပညာက္ခန္ဓော သီလက္ခန္ဓော စ သမာဓိက္ခန္ဓော စ သမထော၊ ပညာက္ခန္ဓော ဝိပဿနာ။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ လောကုတ္တရ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိတည်း။ အန္တယိကာ၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အတူ လိုက်ကုန်သော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပလည်းတပါး။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာလည်း တပါး။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တလည်းတပါး။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာ အာဇီဝလည်း တပါး။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမလည်း တပါး။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိလည်း တပါး။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်း တပါး။ ဣမေ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးတို့သည်။ တယော ခန္ဓာ၊ သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေ တယော၊ အတယ်သုံးပါး တို့နည်း။ သီလက္ခန္ဓော၊ သီလက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာ ဓိက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ပညာက္ခန္ဓော၊ ပညာက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သီလ က္ခန္ဓော စ သမာဓိက္ခန္ဓော စ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ ၂-ပါး အပေါင်း သည်လည်း။ သမထော၊ သမထမည်၏။ ပညာက္ခန္ဓော၊ ပညာက္ခန္ဓာသည်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာမည်၏။

မသုံးသင်မိက၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ခန္ဓာဘုံက အတိတ်ကာလ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိကိလေသာ အညစ်အကြေးက အာရုံပြုသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သုံးသင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ ခန္ဓာဘုံက အနာဂတ်ကာလ ကျသဖြင့်လည်း၊ တဏှာကိလေသာ အညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘောရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သုံးသင်သော ယောဂီ

ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ခန္ဓာဘုံက ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ကျသဖြင့် လည်း၊ ဓုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

ခန္ဓာဘုံက ကာယဒွါရ ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာယဒုစရိတ်ကိလေသာအညစ်အကြေးက၊အာရုံပြုသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ခန္ဓာဘုံက ဝစီဒွါရ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝစီဒုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက၊ အာရုံပြုသောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ခန္ဓာဘုံက မနောဒွါရ ကျသဖြင့်လည်း၊ မနောဒုစရိတ်ကိလေသာ အညစ်အကြေးက အာရုံပြုသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ညစ်ကြေးသော အာရုံပြုသောသဘောဟု၊သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ ဗုဒ္ဓရိတသံကိလေသာနံ
ဝိသယဓမ္မတာယ သံကိလေသိက ဓမ္မတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ ဗုဒ္ဓရိတ သံကိလေသာနံ၊ တဏှာအညစ်အကြေး၊ ဒိဋ္ဌိအညစ်အကြေး၊ ဗုစရိတ်အညစ်အကြေးတို့၏။ ဝိသယဓမ္မတာယ၊ အာရုံသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံကိလေသိကဓမ္မတော၊ ညစ်ကြေးသော အာရုံသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနညဏ် အစ၊ အနုလောမညဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာညဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏မဖြစ်ဘဲ ခြံသောသဘော-အနုပ္ပါဒနိရောဓ၊ ညစ်ကြေးခြင်းကင်းသော၊ ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ညဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-

အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြွမ်ခြင်းသည်၊ ညစ်ကြေး
ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်
ကိုရ၏။

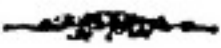
ပဉ္စကွဋ္ဌေ သံကိလေသိကဓမ္မတော ပဿန္တော အနုလော
မိကံ ခန္တိံ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အသံကိလိဋ္ဌံ
နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကွဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ သံကိလေသိကဓမ္မတော၊ ညစ်
ကြေးသော အာရုံသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ
ခန္တိံ၊ အနုလောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါး
သော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြွမ်ခြင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ကြေး
ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ဗုဒ္ဓတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ရောဂတောတိ ဒုက္ခါနုပဿနာ။
ဂဏ္ဍတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ သဏ္ဍတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ အစ
တောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ အာဗာဓတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ဤတိတော
ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ဥပဋ္ဌဝတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ဘယတောတိ ဒုက္ခာ
နုပဿနာ။ ဥပသဂ္ဂတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ အတာဏတောတိ ဒုက္ခာ
နုပဿနာ။ အလေဏတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ အသရဏတောတိ ဒုက္ခာ
နုပဿနာ။ အာဒိနဝတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ အစမူလတောတိ ဒုက္ခာ
နုပဿနာ။ ဝကေတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ သာသဝတောတိ ဒုက္ခာနုပ
ဿနာ။ မာရာမိသတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ဇာတိဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာနုပ
ဿနာ။ ဇရာဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ဗျာဓိဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာနုပ
ဿနာ။ သောကဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ပရိဒေဝဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာ
နုပဿနာ။ ဥပါယာသဓမ္မတောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ သံကိလေသိကဓမ္မ
တောတိ ဒုက္ခာနုပဿနာ။ ။ဒုက္ခာနုပဿနာ ၂၅-ပါး။

ဗုဒ္ဓလက္ခဏာ ၂၅ ပါးဖြီး၏

အနတ္တ လက္ခဏာ ၅-ပါး

ပရတော အပ္ပဋ္ဌ

ပရတော သမ္ဗုဒ္ဓတိ။ ကထံ။

ပရတော၊ တပါးဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုံးသင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပရတော၊ တပါးဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓတိ၊ သုံးသင်သနည်း။

ပရတော-အရ၊ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ အာဟာရက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက ရုပ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော ရုပ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ အာဟာရက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ရုပ်ကို ပျက်စီးစေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ရုပ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝေဒနာကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝေဒနာကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ဝေဒနာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သညာကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော သညာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သညာကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော သညာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သင်္ခါရကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော သင်္ခါရကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊

အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သင်္ခါရကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန် သဘော၊ ပျက်သော သင်္ခါရကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ နာမ်ရုပ်က သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝိညာဏ်ကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန် သဘော၊ ဖြစ်သော ဝိညာဏ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ နာမ်ရုပ်က သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝိညာဏ်ကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ဝိညာဏ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို၊ မိမိအလိုမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပါးဟု သုံးသပ်၏။ မိမိအလိုမဟုတ်က၊ အားထုတ်၍ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းငှါ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပါးဟု သုံးသပ်၏။ ။ မသုံးသပ်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ပျက်သောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါဆိုက်သော၊ ပရတောအရ၊ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ အာဟာရက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ရုပ်ကိုဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော ရုပ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ အာဟာရက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ရုပ်ကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ရုပ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝေဒနာကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝေဒနာကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ဝေဒနာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သညာကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော သညာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊

အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သညာကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန် သဘော၊ ပျက်သော သညာကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿ က သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သင်္ခါရကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော သင်္ခါရကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာ က သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ ဖဿက သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ သင်္ခါရကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန် သဘော၊ ပျက်သော သင်္ခါရကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ နာမ် ရုပ်က သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝိညာဏ်ကို ဖြစ်စေကြ၏။ အကျိုးပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ဖြစ်သော ဝိညာဏ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။ ။ အဝိဇ္ဇာက သူတပါး၊ တဏှာက သူတပါး၊ ကံက သူတပါး၊ နာမ်ရုပ်က သူတပါး၊ အကြောင်းတရားပစ္စည်းက၊ ဝိညာဏ်ကို ပျက်စေကြ၏။ အကျိုး ပစ္စယုပ္ပန်သဘော၊ ပျက်သော ဝိညာဏ်ကိုယ်က၊ မိမိအလိုမဟုတ်။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ ကို၊ မိမိအလိုမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပါးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ မိမိအလိုမဟုတ်က၊ အားထုတ်၍ပြုပြင်စီရင် ခြင်းငှါ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တပါးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ တပါးဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ အဝသတာယ အဝိဇ္ဇေယျတာယ စ ပရတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အဝသတာယစ၊ မိမိအလို မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဝိဇ္ဇေယျတာယစ၊ စီရင်ခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပရ တော၊ တပါးဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး
 သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ထုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ ဖြစ်သောခဏ၊ ပျက်သော
 ခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ
 ခြွမ်သောသဘော-အနုပ္ပာဒနိရောဓ။ အကြောင်းတပါးကင်းသော၊ ယခု
 ယခုတဒဂ်၏၊ နောင် အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်
 သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏၊
 ခြွမ်ခြင်းသည်၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်
 သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ ပရတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ* ပဋိ
 လတတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အပရ ပစ္စယံ နိဗ္ဗာနန္တိ
 ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ ပရတော၊ တပါးဟု။
 ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ*၊ အနုလောမံ ခန္တိဉာဏ်
 ကို။ ပဋိလတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊
 ခြွမ်ခြင်းသည်။ အပရပစ္စယံ၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်
 သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ရိတ္တတော အဖွင့်

ရိတ္တတော သမ္မသတိ၊ ကထံ။

ရိတ္တတော၊ ပြတ်ကင်းသော သဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။
 ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရိတ္တတော၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု။ သမ္မသ
 တိ၊ သုံးသပ်သည်။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာ
 ကို။ ခြံအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ ခြံသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ တင့်တယ်အောင်ကြံ
 ဆသဖြင့်လည်း၊ တင့်တယ်သောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပြတ်ကင်းသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ချမ်းသာအောင် ကြံဆ

သဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အလိုကျကျ အစိုးရသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုးသပ်မိက၊ ခြံအောင် ကြံဆသောခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံ ဆသောခဏ၊ ချမ်းသာအောင် ကြံဆသောခဏ၊ အလိုကျကျ အစိုးရ အောင် ကြံဆသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို၊ ခြံအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ ခြံသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု၊ သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။တင့်တယ်အောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ တင့်တယ် သောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု၊ သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။ချမ်းသာအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်းသော သဘောဟု၊ သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ညဏ်ကိုရ၏။ ။အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အလို ကျကျ အစိုးရသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြတ်ကင်း သောသဘောဟု၊ သုးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ် တိုင်အောင်၊ ပြတ်ကင်းသောသဘောဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနု လောမညဏ်ကိုရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ယထာ ပရိကပ္ပိတေဟိ ဓုဝသုဘ ထုခတ္တ ဘာဝေဟိ ရိတ္တတာယ ရိတ္တဘော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပီးတပီးသော ခန္ဓာကို။ ယထာပရိကပ္ပိတေဟိ၊ ကြံဆတိုင်းကုန်သော။ ဓုဝ သုဘ ထုခတ္တ ဘာဝေဟိ၊ ခြံသောသဘော၊ တင့်တယ်သောသဘော၊ ချမ်းသာသော သဘော၊ အလိုကျကျ အစိုးရသော သဘောတို့မှ၊ ရိတ္တတာယ၊ ကင်းသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရိတ္တတော၊ ပြတ်ကင်းသော သဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ်ရှုမြင်မိက၊ မြဲအောင်ကြံဆသောခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသောခဏ၊ ချမ်းသာအောင် ကြံဆသော ခဏ၊ အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော-အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ မပြတ်ကင်းသောသဘော၊ ယခုယခုတဒင်္ဂ၏၊ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ခြုံငုံခြင်းသည်၊ မပြတ်ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ ရိတ္တတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိံ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အရိတ္တံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩတ္တမတိ။

ပဉ္စကုဋ္ဌေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ ရိတ္တတော၊ ပြတ်ကင်းသော သဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိံ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ အရိတ္တံ၊ မပြတ်ကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩတ္တမတိ၊ သက်ဝင်၏။

တုစ္ဆတော အဖွင့်

တုစ္ဆတော သမ္မသတိ။ ကထံ။

တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ မြဲအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ မြဲသော သဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ တင့်တယ်သော သဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ချမ်းသာအောင်

ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာသောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အလိုကျကျ အစိုးရသော သဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးသောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ မြဲအောင် ကြံဆသောခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံဆ သောခဏ၊ ချမ်းသာအောင် ကြံဆသောခဏ၊ အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခုအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကိုး မြဲအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ မြဲသော သဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အချည်းနှီးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ တင့်တယ်သောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ ချမ်းသာအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာ သောသဘောက၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးဟု သုံးသပ် သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကိုရ၏။ ။ အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အလိုကျကျ အစိုးရသော သဘောက၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အချည်းနှီးဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ အချည်းနှီးဟု ရှုမြင်သော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမ ဉာဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ ရိတ္တတာယေဝ တုစ္ဆတော သမ္မသတိ။
သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ ရိတ္တတာယေဝ၊ ပြတ်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လာလျှင်၊ တုစ္ဆ တော၊ အချည်းနှီးဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါး သော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့် သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ မြဲအောင် ကြံဆသော ခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသောခဏ၊ ချမ်းသာအောင် ကြံဆသော ခဏ၊ အလိုကျကျ အစိုးရအောင် ကြံဆသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခု ယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော

ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ထဲ ခြင်သောသဘော - အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ အချည်းနှီး မဟုတ်သော၊ ယခုယခုတဖန်၏။ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ပြစ်ပြန်ခြင်း ငှါမလိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါး ပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြင်ခြင်းသည်၊ အချည်းနှီး မဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ပင် တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ တုစ္ဆတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ ခန္တိ ပဋိလသတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော အတုစ္ဆံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု၊ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ် ကို၊ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းသည်။ အတုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တ နိယာမံ။ မဂ်သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

သုညတော အဖွင့်

သုညတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

သုညတော၊ ဆိတ်သောသဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သုညတော၊ ဆိတ်သော သဘောဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံး သပ်သနည်း။

ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ အုပ်စိုးသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘော ဟု သုံးသပ်၏။ ။ နေတတ်သောသူ အရှင် ကင်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ပြုတတ်သောသူ အရှင် ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ ခံစား တတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။ ။ တည်တတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ် သောသဘောဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ အုပ်စိုးလိုသောခဏ၊ နေလိုသောခဏ၊ ပြုလိုသော ခဏ၊ ခံစားလိုသောခဏ၊ တည်လိုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု

အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ အုပ်စိုးသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ နေတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သော သဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ ပြုတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ ခံစားတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။ ။ တည်တတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို ရ၏။

သမ္မသနဉာဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမဉာဏ် တိုင်အောင်၊ ဆိတ်သောသဘောဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမဉာဏ်ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ သာမိ နိဝသီ ကာရက ဝေဒကာ မိဋ္ဌာယက ဝိရဟိတတာယ သုညတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သာမိ နိဝသီ ကာရက ဝေဒကာ မိဋ္ဌာယက ဝိရဟိတတာယ၊ အုပ်စိုးသောသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်၊ နေတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏ အဖြစ်၊ ပြုတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ခံစားတတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်၏ အဖြစ်၊ တည်တတ်သောသူ အရှင်ကင်းသည်အဖြစ် ကြောင့်၊ သုညတော၊ ဆိတ်သောသဘောဟု။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္မသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ထုံးသပ် ရှုမြင်ပိက၊ အုပ်စိုးလိုသောခဏ၊ နေလိုသောခဏ၊ ပြုလိုသောခဏ၊ ခံစားလိုသောခဏ၊ တည်လိုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ထဲ ခြုံဝိသော သဘော - အနုပ္ပါဒ နိရောဓ။ ဆိတ်သောသဘော ယခုယခု တဖက်၏၊ နောင် အသစ်အသစ် တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်း

အကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံမိခြင်းသည်၊ ဆိတ်သောသဘော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စကွဉ္ဇေ သုညတော ပဿန္တော အနုထောမိကံ ခန္တိ ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ပရမထုညံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စကွဉ္ဇေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ သုညတော၊ ဆိတ်သောသဘောဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုထောမိကံ ခန္တိ၊ အနုထောမခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္တံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ ပရမထုညံ၊ ပရမတ္ထသုည ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

အနတ္တတော အဖွင့်

အနတ္တတော သမ္ပသတိ။ ကထံ။

အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်သနည်း။

ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ တပါး တပါးသော ခန္ဓာကို။ ဖေါက်ပြန်သော ရုပ်သဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်၏။ ။ ခံစားသော ဝေဒနာသဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်၏။ ။ မှတ်သော သညာသဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်၏။ ။ ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရသဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ

အရှင်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်၏။ ။အာရုံပြု
သော ဝိညာဏ်သဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ
အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်
တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်၏။

မသုံးသပ်မိက၊ ဖေါက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သော
ခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု
အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊
တပီး တပီးသော ခန္ဓာကို၊ ဖေါက်ပြန်သော ရုပ်သဘော မိမိကိုယ်က၊
အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်
မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို
ရ၏။ ။ခံစားသော ဝေဒနာသဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊
နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်
မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု
သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။ ။မှတ်သော သညာ
သဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊
ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ
အရှင်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကို ရ၏။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရသဘော မိမိ
ကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ
အရှင်မဟုတ်၊ ခံစားတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစိုးမရဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသန
ညဏ်ကိုရ၏။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်သဘော မိမိကိုယ်က၊ အုပ်စိုးသူ
အရှင်မဟုတ်၊ နေတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ပြုတတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ ခံစား
တတ်သူ အရှင်မဟုတ်၊ တည်တတ်သူ အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အစိုးမရဟု သုံးသပ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သမ္မသနညဏ်ကိုရ၏။

သမ္မသနညဏ်မှ အထက်၊ အဆင့်ဆင့် တက်၍၊ အနုလောမညဏ်
ထိုင်အောင်၊ အစိုးမရဟု ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုလောမညဏ်
ကို ရ၏။

သော ဧကေကံ ခန္ဓံ သယဉ္စ အထာမိတာဝါဒိ တာယ
အနတ္တတော သမ္မသတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကေကံ ခန္ဓံ၊ တပါးတပါးသော ခန္ဓာကို။ သယဉ္ဇ၊ မိမိ၏လည်း။ အဿာမိဘာဝါဒိတာယ၊ အရှင်စသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

သမ္ပသနဉာဏ် အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော၊ ဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ သုံးသပ် ရှုမြင်မိက၊ ဖောက်ပြန်သောခဏ၊ ခံစားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အာရုံပြုသောခဏ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်၊ သိခိုက်ခဏ သိခိုက်ခဏ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ဘဲ ခြုံငုံသောသဘော- အနုပ္ပါဒ် နိရောဓ။ အစိုးမရသော ယခုယခု တဒဂ်၏။ နောင် အသစ်အသစ်တဖန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါမထိုက်၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခိုက်ခဏ၊ သမုစ္ဆေဒ- အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ခြုံငုံခြင်းသည်၊ အစိုးမရသော နိဗ္ဗာန် ပင်တည်းဟု၊ ရှုမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုရ၏။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ အနတ္တတော ပဿန္တော အနုလောမိကံ 'ခန္တိ' ပဋိလဘတိ။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ နိရောဓော ပရမတ္ထံ နိဗ္ဗာနန္တိ ပဿန္တော သမ္ပတ္တနိယာမံ ဩက္ကမတိ။

ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမ ခန္တိဉာဏ်ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စန္ဒံ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏။ နိရောဓော၊ ခြုံငုံခြင်းသည်။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ-အနတ္တဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သမ္ပတ္တနိယာမံ၊ မဂ်သို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏။

ပရထောတိ အနတ္တာနုပဿနာ။ ရိတ္ထတောတိ အနတ္တာနုပဿနာ။ တုစ္ဆတောတိ အနတ္တာနုပဿနာ။ သုညတောတိ အနတ္တာနုပဿနာ။ အနတ္တတောတိ အနတ္တာနုပဿနာ။ ။ အနတ္တာနုပဿနာ - ၅ပါး။

အနတ္တလက္ခဏာ ၅-ပါး ပြီး၏။

